

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

OLGICA IN MI

ŠOLSKO GLASILO OŠ OLGE MEGLIČ | letnik VII, številka 2, junij 2020 | ISSN 2385-9369

OLGICA IN MI

Odgovorna urednica: Helena OCVIRK

Urednik: Vojko JURGEČ

Uredništvo: Filip BERGHAUS, Domen CEBEK, Sara DESKU, Lili FRIDAUER, Neja GAJZER, Lana JERIČ, Kajetan KELNERIČ, Stina LAH, Tristan MERC, Jakob Val MOGU, Alen NIKL, Milica PEŠIČ, Taj RAJH, Tjaša ŠARAC, Mark TAVČAR, Maj ŽIBERT, učenke in učenci dejavnosti RaP Šolski novinarji

Mentorica RaP Šolski novinarji: Daniela ŠTUMBERGER

Sodelovali: Alenka ŠTRAFELA, Teja PINTARIČ

Fotografije: RaP Foto & video, arhiv OŠ Olge Meglič

Lektorica: Daniela ŠTUMBERGER

Oblikovanje: Peter MAJCEN, Vojko JURGEČ

Priprava za tisk: Peter MAJCEN

Naslovnica: Mina Mahorič, 4. a

Tisk: KELNERIČ ALEKSANDER s. p.

Naklada: 300 izvodov

ISSN 2385-9369 (tiskana izdaja)

ISSN 2463-9605 (spletna izdaja)

Izdala:

OŠ OLGE MEGLIČ PTUJ

Prešernova 31

2250 Ptuj

Tel.: 02 749 20 10

Faks: 02 749 20 11

e-pošta: group1.osmbom@
guest.arnes.si

Spletna stran: www.olgica.si

Facebook: [www.facebook.com/
olgica.ptuj](https://www.facebook.com/olgica.ptuj)

OSNOVNA ŠOLA
OLGE MEGLIČ
P T U J

Prispevke zbiramo na:
solski.novinarji@olgica.si

Dragi učenci!

Šolsko leto 2019/2020 bo za vedno pustilo grenak spomin na čas, ki nas je ločil in medsebojno odtujil, saj so se za cela dva meseca zaprla šolska vrata. Življenje se nam je čez noč popolnoma spremenilo. Odpadla so tekmovanja, prireditve, dnevi dejavnosti, predstavitve različnih projektov, govorilne ure in še marsikaj; vse zaradi pojava epidemije COVID-19. Zagotovo je v duši najbolj skelelo to, da se niste mogli družiti s svojim sošolci, sošolkami in prijatelji. Prav zato je bilo težko pričakovano ponovno snidenje v mesecu maju toliko bolj veselo in pristno.

Veseli me, da ste vestno in odgovorno poprijeli za šolsko delo na domu. Za to vam iskreno čestitam. Vem, da je bilo naporno za vas, starše in učitelje. Vsi smo se trudili po najboljših močeh in vam želeli le najboljše, da ne bi bili prikrajšani za znanje. Kljub temu da je bilo to leto polno nepredvidljivih dogodkov in situacij, smo ga pripeljali do konca. Uspelo nam je!

Šolskega leta na Olgici nikakor ne moremo zaključiti brez našega glasila Olgica in mi. Zato je le-to ponovno pred vami in kljub vaši dolgi odsotnosti poln zanimivega branja. V njem boste lahko prebirali o svojih uspehih in dogodkih, ki so se odvijali pred koronavirusom, med izobraževanjem na daljavo in ponovno v šoli, seveda pod posebnimi zaščitnimi preventivnimi ukrepi. Ta številka glasila bo pustila neizbrisen pečat v zgodovini naše šole. Želim vam prijetno branje in lepe ter sproščene počitnice.

Helena Ocvirk, ravnateljica

PUSTNO OBARVAN PETEK PRED ZIM- SKIMI POČITNICAMI

Neja Gajzer, 7. b

V petek, 21. februarja 2020, smo se Olgičarji zbudili še posebej veseli. Ta petek ni zgolj zadnji dan pred zimskimi počitnicami, temveč tudi dan, ko smo se lahko našemili v naše pustne kostume. Učilnice so bile danes nabite neprepoznanih obrazov, saj so v klopi sedli kurenti, hudički, vile, princeze, spidermani, kavboji in številni drugi liki iz risank ali računalniških iger. Čeprav smo imeli pouk, je le-ta potekal na bolj zabaven način ... Resno učno snov sta v marsikateri učilnici zamenjala glasba in ples, na hodnikih pa je bilo slišati vesele glasove izza zaprtih vrat učilnic. Naši prvošolčki so se odpravili na obisk v Vrtec Ptuj, učenci od 2. do 5. razreda pa na kratko povorko po ptujskih mestnih ulicah. Nekateri od njih so obiskali tudi županjo MO Ptuj, Nuško Gajšek, ki jih je pogostila s slastnimi pustnimi krofi.

Šolski dan je v pustnem vzdušju hitro minil, saj je bil zelo zanimiv.

PRVOŠOLCI NA OBI- SKU V VRTCU PTUJ

Neja Gajzer, 7. b

Petek, 21. februar 2020, je bil za učence naših prvih razredov prav poseben dan. V šolo so lahko prišli našemljeni, kar jim je bilo res zabav-

no. Tako našemljeni so se odpravili na obisk v Vrtec Ptuj, in sicer v enoti Narciso in Marjetico. Tam so jih vrteški otroci z veseljem pričakali. Tudi oni so namreč imeli pustno rajanje. Naši prvošolci so zaplesali skupaj z njimi in njihovimi vzgojiteljicami. Kot so mi zaupali, jim je bilo v vrtcu zelo všeč, saj so tam srečali svoje bivše vzgojiteljice in prijatelje. Ob odhodu so dobili tudi bonbone, s katerimi so se posladkali po kosilu. Veseli so bili gostoljubja, ki so ga bili deležni, in želijo si, da bi takšnih obiskov bilo še več.

"OLGOPLANET" NA 60. MEDNARODNI KAR- NEVALSKI POVORKI

Šolski novinarji

V nedeljo, 23. februarja 2020, smo se Olgičarji, tako kot vsako leto, udeležili tokrat že 60. Mednarodne karnevalske povorke na Ptuj.

Tudi letošnje šolsko leto so se priprave na povorko začele že v pre-

teklem koledarskem letu, ko smo razmišljali, s katero masko se bomo predstavili. Skupaj smo se odločili, da se tokrat predstavimo kot "Olgoplanet", na katerem bivajo "Olgoraziskovalci", ki se na različne načine lotevajo raziskovanja planeta Olgica. Med raziskovalci so se tako znašli astronomi, biologi, kemiki in fiziki, ki so s pridnim raziskovanjem na planetu Olgica pridobili ogromno novega znanja. Na čelu naše skupine je potovala raketa, na kateri se je počasi vrtel "Olgoplanet".

Učenci so se na ta dan zbrali v šoli ob 11.30, pojedli kosilo ter se oblekli v kostume, ki so jih kar nekaj tednov sami pridno izdelovali, seveda ob pomoči nekaterih učiteljic.

Povorka se je začela na Potrčevi ulici, kjer so se zbrale vse skupine. Na poti skozi mesto so se naši "Olgoraziskovalci" predstavili številnim gledalcem, ki so bili nad našo idejo navdušeni. Pred Mestno hišo, kjer se skupine vsako leto predstavljajo, so naši raziskovalci gledalcem predstavili tudi nekaj zanimivih eksperimentov, nato pa nadaljevali pot, ki se je zaključila pred Olgico. Ob prihodu v šolo so se posladkali slastnimi krofi, ki so si jih pošteno zaslužili, saj so tako učenci kot učiteljice v to sodelovanje vložili veliko truda in trdega dela.

30. MEDOČINSKI OTROŠKI PARLAMENT

Matjaž Alič, 7. a

V torek, 4. marca 2020, je v glavni sejni sobi MO Ptuj potekalo 30. zasedanje medobčinskega otroškega parlamenta. Zasedanje je vodila ga. Vojka Havlas. Naša prva naloga je bila, da smo pregledali zaključke zadnjega zasedanja občinskega parlamenta. Nato smo se razdelili v štiri skupine po pet učencev. Vsaka skupina je dobila svojo temo, na katero je pripravila krajšo predstavitev. Ko smo končali, smo o svojih predstavitvah poročali ostalim udeležencem. Takoj zatem smo pričeli s plenarnim delom. Glavna razprava je temeljila na temi »Moja poklicna prihodnost«.

Razprava je bila dolga, hkrati pa zanimiva; podali smo zaključke za nacionalni parlament. Končno je sledil (za nas) najbolj zanimiv del: izvolitev predstavnikov v nacionalni parlament, ob tem pa smo izvolili še učenca, ki bo prevzel vlogo novinarja. Ta čast je letos doletela mene, Matjaža. Po končanem zasedanju smo šli vsak svojo pot. Bilo je zelo zanimivo.

DELO NA DALJAVO

Neja Gajzer, 7. b

V ponedeljek, 16. marca 2020, je prišlo do prelomnega trenutka v našem izobraževanju, saj se je pouk iz šolskih klopi preselil za pisalne mize domačega okolja. Vsi, učen-

ci, učitelji in starši, smo novinci v tej obliki izobraževanja. Vsak dan znova s skupnimi močmi iščemo najboljše poti za vse nas. V to obliko dela sta nas prisilila strah in skrb za varnost nas vseh, saj smo se znašli v obdobju pandemije virusa, ki ga imenujemo koronavirus in povzroča bolezen COVID-19.

Kako poteka delo na daljavo, lahko vidite na fotografijah, ki jih učenci redno pošiljamo svojim učiteljem. Iz njih je razvidno, da smo osnovnošolci s takšnim načinom dela kar zadovoljni. Tako kot vsaka stvar, ima tudi izobraževanje na daljavo slabosti in prednosti. Jaz osebno največjo prednost vidim v tem, da si lahko delo poljubno razporedim. Kot največjo slabost pa bi izpostavila izolacijo od svojih vrstnikov in učiteljev.

Zato močno držimo pesti, da se bo naše življenje kar se da hitro ponovno vrnilo na stare tirnice. Kako lahko pomagamo mi? OSTANIMO DOMA!

ŠPORTNI DAN NA DALJAVO

Stina Lah, 9. a

Za četrtek, 2. aprila 2020, je bil na Olgici načrtovan športni dan.

Zaradi koronavirusa je naše izobraževanje okrnjeno in se izobražujemo na daljavo – učitelji nam pripravljajo in pošiljajo delo, mi pa delamo doma. Tako je tudi ta športni dan potekal od doma. Vodje športnih dni so nam poslali program dela in vaje, ki smo jih morali opraviti.

Za prijetnejši začetek dneva smo Olgičarji priskrbeli zdrav in okusen zajtrk celi družini. Po zajtrku smo se razgibali in naredili pozdrav soncu. Tisti, ki smo imeli možnost, smo se odpravili na sprehod v naravo za vsaj eno uro. Pot smo si lahko označili na zemljevidu in preračunali dolžino poti, ki smo jo opravili. Nato je pri-

šel na vrsto športni izziv, kjer smo se pomerili v številu opravljenih jumping jacks poskokov, počepov, dvigovanju kolen izmenično nasprotna roka – noga, dvigovanj trupa, sklec in trebušnjakov. Na koncu smo se igrali še »športni monopoli«.

Tokratni športni dan se je precej razlikoval od tistega, ki smo ga vajeni. Lahko rečem, da je imel določene prednosti in tudi slabosti. Prednost je bila ta, da smo si učenci lahko sami razporedili čas opravljanja dejavnosti, slabost pa, da se nismo mogli družiti z svojimi vrstniki. NE POZABI: OSTANI DOMA!

DELO NA DALJAVO - 3. TEDEN

Stina Lah, 9. a

Zaradi koronavirusa, ki je okrnil naše izobraževanje, še zmeraj poteka učenje na daljavo. Za nami je že tretji teden dela v tej obliki in učenci smo se že precej navadili na ta sistem.

Kot lahko vidite na fotografijah, smo učenci zelo pridni in dosledni, upoštevamo navodila učiteljev in sproti opravljamo obveznosti. Kar je potrebno, tudi pošljemo učiteljem in če nam kaj ni jasno, so učitelji odprti za vprašanja. Imamo tudi spletne učilnice za utrjevanje znanja. Učitelji in učenci se trudimo po najboljših močeh, da naše izobraževanje ne bi bilo okrnjeno.

Ne ogrožaj svojega zdravja in zdravja drugih, zato OSTANI DOMA!

NARAVOSLOVNI DAN NA DALJAVO

Mark Tavčar, 7. b, in Stina Lah, 9. a

V torek, 7. aprila 2020, smo Olgičarji izpeljali naravoslovni dan, tokrat v nekoliko drugačni obliki, saj smo imeli naravoslovni dan na daljavo. Že takoj zjutraj, ko smo se prebudili,

smo se podali v akcijo. Vodje naravoslovnih dni so nam namreč poslali navodila s predlogi o dejavnostih, ki jih lahko opravimo. Te so bile povezane z zdravo prehrano, gibanjem in spomladanskim prebujanjem narave.

Učenci od 6. do 9. razreda smo dan začeli s telovadbo. Ker smo se dobro razgibali, smo svojemu telesu morali zagotoviti dodatne beljakovine, vitamine, minerale ... Po ogledu zanimivih video posnetkov o zdravi prehrani in njeni pripravi, kjer je kuhal 6pack Čukur, smo se nekateri učenci tudi sami preizkusili v vlogi kuharjev ter pripravili zdrav zajtrk. Nadaljevali smo z mentalnim fitnesom, saj smo brali različne zanimive članke in igrali igre, ki temeljijo na logiki ali besednem zakladu.

Odpravili smo se na sprehod v naravo, kjer smo opazovali spomladanske rastline in njihovo zgradbo. Ob koncu naravoslovnega dne smo napisali in učiteljem poslali kratek povzetek naših dejavnosti.

Med naravoslovnim dnevom na daljavo in tistim v šoli je kar precejšnja razlika. Nama so ljubši naravoslovní dnevi v šoli, saj se nama zdijo zanimivejši, ker lahko delamo v skupinah s svojimi sošolci in sošolkami, kar je bolj zabavno. Prav tako pa lahko na naravoslovnem dnevu v šoli lažje postavimo vprašanja učiteljem. Kljub temu je bil tokratni naravoslovní dan lepa in zanimiva izkušnja.

DELO NA DALJAVO – 5. TEDEN

Neja Gajzer, 7. b

Mesec dni. Minilo je že mesec dni, odkar sem nazadnje v živo videla svoje sošolce, sošolke, naše učitelje in učiteljice, odkar smo izolirani drug od drugega in se slišimo ter vidimo le preko najrazličnejše računalniške tehnologije, kar pa seveda niti približno ni isto. Je vsaj nekaj,

ampak virtualni svet ne more zamenjati osebnega stika z ljudmi. Ljudje smo se navajeni družiti, smo socialna bitja, to je v naši naravi.

V tem tednu je ponedeljek minil praznično. Bil je velikonočni ponedeljek, ki smo ga preživeli z družino, vsak po svoje. Od torka do petka pa smo nadaljevali z nam že zelo poznano obliko dela, poukom na daljavo, in številne rezultate tega dela lahko vidite v naši fotogaleriji. Lahko rečem, da smo že zelo večji tega načina dela. Mogoče smo si včasih celo želeli, da bi se lahko učili od doma. A sedaj, ko so želje postale realnost, šele vidimo, da nas tak način dela še bolj utruja in je zelo naporen. Vsaj zame!

Vsi vemo, da se trudimo prav vsi, mi, učenci in učenke, naši starši in v prvi vrsti učitelji ter učiteljice, ki nam pripravljajo najrazličnejše oblike dela, da nam vsem skupaj ne bi bilo vse preveč monotono.

Verjamem, da se bomo kmalu rešili te krize in mogoče bomo celo marsikaj v našem življenju spremenili. Mislim, da smo v tem času spoznali, da smo ljudje zelo odvisni drug od drugega in se moramo imeti radi ter se spoštovati.

Hvala vsem, ki se trudite in nudite najrazličnejše oblike pomoči ljudem v tem kriznem času!

KULTURNI DAN NA DALJAVO

Neja Gajzer, 7. b

V sredo, 22. aprila 2020, sredi šestega tedna dela na daljavo in na Svetovni dan Zemlje smo imeli Olgičarji ponovno priložnost preživeti dan malce drugače kot ostale dni v tednu. Imeli smo kulturni dan z naslovom "Gremo na predstavo".

Naši učitelji so kulturni dan razdelili na tri dele. V prvem delu smo se učenci imeli možnost odločiti, katero predstavo si bomo ogledali.

Učenci od 1. do 3. razreda so izbirali med lutkovnima predstavama *Obuti Maček* in *Medved in mali*, učenci od 4. do 6. razreda so imeli na izbiro film *Junaki petega razreda* ali gledališko predstavo *Mali princ*, sedmo-, osmo- in devetošolci pa so si lahko ogledali gledališko predstavo *Vihar v glavi* ali *Kit na plaži*. Sama sem izbrala prvo predstavo, saj sem pred tem že prebrala knjigo, ki me je docela navdihnila. Želela sem videti, ali bo predstava vsebinsko odstopala od literarne predloge, kar se velikokrat zgodi. V predstavi sem zelo uživala in ugotovila, da večjih razlik v vsebini ni bilo. Mladi, ki so stopili v čevlje igralcev na gledališkem odru, so se zelo izkazali, še posebej glavna oseba Nika. Poseben vtis name pa je naredil fant, ki je igral vlogo Nikinega brata Igorja, saj ima v resnici Downov sindrom. Drugi del kulturnega dne je bil namenjen poustvarjanju. Naša naloga je bila, da se vživimo v vlogo enega izmed igralcev. Osebnost sem izbrala glavno akterko Niko, saj sem skozi njeno igro v določenih trenutkih videla sebe.

Tretji del kulturnega dne je predstavljal bralni izziv. Učenci smo dobili veliko različnih možnosti, kako lahko beremo izbrano knjigo. Že ob branju idej, se mi je na obraz prikrdel smeh. Ali ste že kdaj poskusili brati v kopalni kadi ali tuš kabini? Ali ste kdaj brali pod kuhinjsko mizo? Ste se že kdaj preizkusili v branju tako, da ste stali na eni nogi? Idej smo prejeli res veliko. Sama sem se odločila, da bom knjigo prebrala svoji psički Miki. Izbrala sem krajšo knjigo, slikanico, in z Miko sva jo skupaj prelistali. Opazila sem, da je njej koncentracija hitreje popustila kot meni.

V prijetnem vzdušju smo do konca pripeljali še en dan dela na daljavo. Ko smo že mnenja, da poznamo vse mogoče "finte", pa nas naši učitelji in snovalci dni dejavnosti znova presenetijo.

O našem počutju in doživljanju kulturnega dne pričajo nekateri zapisi učencev ter njihovih staršev, seveda pa tudi fotogalerija govori sama zase.

DELO NA DALJAVO – 6. TEDEN

Maj Žibert, 7. b

ŠESTI TEDEN!!!!!!! Minilo je že šest tednov, odkar dneve preživljam doma. Brez prijateljev, brez sošolcev. Pogrešam jih! In celo učitelje pogrešam!!!

V šestem tednu je ponedeljek minil povsem običajno ... kot vsak delovni dan zadnjih nekaj tednov. Zjutraj se običajno najprej razgibam in pojem zajtrk. Potem pogledam elektronsko pošto. Učitelji so nam naložili nove naloge za tekoči teden. Jaz pa še niti za prejšnji teden nisem vseh opravil! Ojoj ... Poskusim nadoknaditi zamujeno in hitim reševati naloge. Počitnice so pred vrati, zato bom počival naslednji teden. Pišem, rišem, dopolnjujem, izpolnjujem, pošiljam ... uhhh ... ure, dnevi hitro minevajo.

V sredo je bil na programu kulturni dan. Tudi tega smo izvedli na daljavo. Ogledal sem si film Kit na plaži. Ob njem sem razmišljal, kako pomembno je, da imamo ljudje prijatelje, starše, učitelje, ki jim lahko zaupamo. Ko imaš težave, se lahko obrneš nanje in ne bodo te obsojali. Ugotovil sem tudi, da moramo biti ponosni na to, kar smo in kjer živimo. Za izziv sem si izbral branje knjige na terasi ob čudovitem večernem soncu. Še sebe sem presenetil, kako všeč mi je bilo. Kako so drugi učenci preživeli ta dan, si vsak lahko pogleda na spletni strani šole.

Sredi sta sledila še dva delovna dneva z veliko šolskih obveznosti. Naša likovna dela so na ogled v Olgaleriji, ki se vsakodnevno dopolnjuje. Na šolski spletni strani pa se lahko najde tudi veliko fotografij o tem, kako

sošolci preživljajo šolske dni.

Končno je nastopil konec tedna in PRVOMAJSKE POČITNICE!!!

Poskusil sem čim bolj uživati med počitnicami. Čeprav se še vedno ne smemo družiti, se lahko slišimo z ljudmi, ki jih imamo radi. Tudi tako so lahko počitnice prav posebne.

Veliko se smejte in ostanite zdravi!

DELO NA DALJAVO – 8. TEDEN

Stina Lah, 9. a

Za nami je že osem tednov dela na daljavo – ne morem verjeti, kako tedni hitro minevajo. Verjamem, da vsi že nestrpno čakamo, da bomo lahko objeli svoje prijatelje, se z njimi pogovorili, odšli na sladoled in podobno.

Moram reči, da smo se že zelo navadili dela na tak način. Verjamem, da se vsi učenci, starši in seveda učitelji zelo trudijo pri podajanju snovi in pridobivanju znanja na daljavo. Kot lahko vidite, vsi učenci bolj ali manj pridno in dosledno pošiljamo svoje zapiske in naloge, ki jih moramo opravljati.

Ta teden je bil bolj športno obarvan, saj je v četrtek, 7. maja, potekal športni dan. Učenci smo morali opraviti dejavnosti za športno vzgojni karton (tek, vesa v zgibi, predklon in podobno).

V tem tednu smo tudi prejeli obvestilo o ponovni vzpostavitvi izvajanja vzgojno-izobraževalnega dela na naši šoli. Učenci 1., 2. in 3. razreda bodo v šolske klopi ponovno sedli 18. maja, mi, devetošolci, pa 25. maja 2020.

Se že veselimo!!!

ŠPORTNI DAN NA DALJAVO

Neja Gajzer, 7. b

Saj sem že pozabila šteti tedne. Kate-ri teden je za nami? Vsak teden, vsak

dan je enak prejšnjemu. Ne, ne čisto enak. Današnji dan, četrtek, 7. maj 2020, je bil drugačen, saj smo imeli športni dan. Ponovno na daljavo. A tokratni športni dan je bil nekaj posebnega, saj smo imeli za nalogo izpolniti svoj športno vzgojni karton. Kako je že napisala naša učiteljica športne vzgoje? "Ker smo doma, je še kako pomembno, da se zavedamo, da je vsakodnevna vadba nekaj, kar nam lahko pomaga ohranjati ali izboljšati naše gibalne sposobnosti, hkrati pa nam krepi tudi imunski sistem." In res je tako. Po končanem dnevu smo se zagotovo bolje počutili, saj smo precej naredili za svojo kondicijo, hkrati pa smo bili verjetno vsi po vrsti precej utrujeni.

No, in kaj vse smo počeli?

Najprej smo si ogledali kratek filmček, s pomočjo katerega smo osvežili vse vadbene postaje, ki jih poznamo (razen naših prvošolčkov) že iz prejšnjih šolskih let.

Sledilo je ogrevanje, s pomočjo katerega smo razgibali svoje telo, ga segreli do primerne temperature, da se nam je bilo lažje prebiti čez vse postaje.

Ker tudi v šoli športno vzgojnega kartona ne moremo izvesti sami, saj je potrebno merjenje časa, štetje in še kaj, sem v družinskem krogu poiskala svojo asistentko. To vlogo je odigrala moja mami. V okviru prvega dela testiranja so bile meritve, in sicer merjenje višine, telesne teže in kožne gube nadlahti. V okviru drugega dela testiranja smo se morali malce bolj potruditi in se izkazati v vadbenih postajah, kot so dotikanje plošč z roko, skok v daljino z mesta, premagovanje ovir nazaj, dviganje trupa, predklon na klopici ter, zame najtežja vaja, vesa v zgibi. Vse vaje so potekale precej drugače kot lansko šolsko leto v šoli. Doma smo morali poiskati najrazličnejše pripomočke, pravzaprav smo bili precej ustvarjalni.

Tretji, zadnji del testiranja pa sta predstavljala tek na 60 metrov in

600 metrov. Moram priznati, da je bilo malce nenavadno teči sam, saj v šoli tečemo s sošolci in sošolkami ter drug drugega spodbujamo.

Ker doma ne posegamo po regratu, so naš zdrav obrok predstavljale testenine z najrazličnejšo zelenjavo. Okusno!

Kot sem že v enem izmed člankov zapisala, se bom sedaj ponovila. Športni dan je bil v redu, a manjkali so moji sošolci in sošolke, s katerimi bi športni dan bil enkrat!

NARAVOSLOVNI DAN NA DALJAVO

Neja Gajzer, 7. b

V ponedeljek, 11. maja 2020, smo preživeli še en naravoslovni dan na daljavo. Moram priznati, da sem prav vesela, ko nanese tako, da je vsaj en dan v tednu drugačen od drugih. Dan dejavnosti je bil tokrat poimenovan PRVA POMOČ, naši učitelji so ga namreč pripravili v sodelovanju z Rdečim križem Slovenije. Naravoslovni dan smo popestrili tudi z eko dejavnostmi o varovanju Zemlje. Naša prva naloga v navodilih za delo je bila precej vsakdanja, saj smo morali poskrbeti za osebno higieno, prezračiti svojo sobo in pripraviti zdrav zajtrk. Sledil je poučni del z ogledom posnetkov na temo varovanja in ohranjanja našega planeta Zemlje. Teoretični del smo nadgradili s praktičnim, saj smo se lotili odpadkov, ki smo jih reciklirali in iz njih ponovno ustvarili uporabne izdelke. Nato smo se lotili dejavnosti s področja prve pomoči: potresa, kaj storiti v primeru nesreče, kdaj pokličemo številko 112; seznanili smo se s kompletom prve pomoči. Dan smo zaključili s pesmijo "One moment in time" pevke Dane Winner, ki nas je ob koncu sprostila in marsikaterega sanjača popeljala v svet sanj ter domišljije.

DELO NA DALJAVO – 9. TEDEN

Neja Gajzer, 7. b

Skoraj bomo pri dvomestnem številu, če malce pogledam na vso to dogajanje z matematičnega vidika. Le kdo si je 16. marca, ko smo se lotili dela na daljavo, mislil, da bomo doma devet tednov. In zagotovo to ni zadnji teden našega dela na daljavo. Kaj je bilo v tem tednu posebnega? Razmišljam. Ja, seveda! Pričel se je z naravoslovnim dnevom, o katerem lahko berete v drugem članku.

Torek je ponovno prinesel ustaljen ritem, in sicer opravljanje zadanih nalog, ki nam jih dajejo učitelji z željo, da od pouka na daljavo odnesemo čim več uporabnega znanja v naslednji razred. V tem ritmu smo ponovno prijadrali do petka in zaključili deveti teden dela na daljavo. Uživali smo v zasluženem koncu tedna. In to vsi: učenci, starši, učitelji in navsezadnje vsi delavci naše Olgice z gospo ravnateljico na čelu.

DELO NA DALJAVO – 10. TEDEN

Vid Zagoranski, 7. a

To pa je resnično hitro minilo. Konec je karantene, s tem pa tudi desetega tedna učenja na daljavo. Skoraj je težko verjeti, da so za nami trije meseci karantene. Delo je potekalo kot po navadi, tako da je teden minil kot bi mignil.

Se sprašujete, ali je bilo v tem tednu kaj posebnega?

Niti ne. Vse je potekalo v že ustaljenem ritmu. Brez kakšnih posebnih športnih, naravoslovnih ali tehniških dni. Sem pa prepričan, da smo zadnje zadane naloge veliko lažje opravili. Zelo smo se namreč razveselili informacije, da se bomo še pred koncem šolskega leta ponovno vrnili v šolske klopi in srečali sošolce, ki smo jih že precej pogrešali.

KULTURNI DAN 1. VIO

Vid Zagoranski, 7. a

V sredo, 22. aprila, je za učence 1., 2. in 3. razreda potekal kulturni dan na daljavo. Njihove naloge so zajemale bralni izziv in izdelavo svojega gledališča. Učenci so bili zelo ustvarjalni, njihovo delo pa je potekalo tako, da so pri bralnih izzivih sprti prejemale navodila za delo. Naloge so opravljali zelo zavzeto. Pri izdelovanju gledališča so bili nekateri bolj, drugi manj ustvarjalni, nekaj izmed njih jih je naredilo celo svoje vstopnice. Vsi so se zelo zabavali, ob tem pa se naučili kreativnega učenja.

ŠPORTNI DAN NA DALJAVO

Vid Zagoranski, 7. a

V ponedeljek, 1. junija, smo učenci od 6. do 8. razreda imeli športni dan, ki je bil usmerjen v kolesarjenje. Športni dan je bil razdeljen na dva dela, in sicer na prvi del – priprava kolesa in drugi del – aktivnost na kolesu (pri drugem delu si si izbral, kaj boš naredil).

V prvem delu smo si morali prebrati nekaj malega o kolesarjenju (kolesa, ki jih poznamo in namen teh koles, kakšne učinke ima kolesarjenje na zdravje ...), o kolesarski opremi (kaj moramo imeti in kakšna mora biti), o prednostih kolesarjenja (vpliva na zdravje in ne onesnažuje), kaj moramo narediti za varno vožnjo (uporabiti kolesarsko stezo, prilagoditi hitrost itd.) in kakšno mora biti kolo, da je varno.

Drugi del je bil razdeljen še na dva dela (A in B). Če si izbral A (kolesarjenje po dvorišču), si moral izvesti nekaj vaj (prosta vožnja, igra za ustavljanja, vožnja po črti ...), nato pa si imel odmor za zdrav prigrizek. Po prigrizku pa nazaj na delo. Če si izbral del B, si se odpravil na kole-

sarski izlet. Na ta izlet si lahko šel sam, razen, če kdo ne bi imel imel kolesarskega izpita, v tem primeru bi moral na izlet z odraslo osebo. Lahko si povabil katerega koli družinskega člana, da se popelje na ta izlet s tabo. Pred kolesarjenjem si se moral najprej pravilno ogreti, da ne bi prišlo do nepotrebnih poškodb. Potem si si pripravil kolo in po priporočilu učiteljice tudi nahrbtnik s pijačo, morda še s kakšnim prigrizkom ali posladkom. Izbral si si cilj in do njega kolesaril. Če si želel, si si lahko tudi na svoj mobilni telefon (ali od koga drugega) naložil katero od aplikacij, ki ti je izračunala, koliko si prekolesaril.

ŠPORTNI DAN ZA UČENCE 9. RAZREDA

Devetošolci

V ponedeljek, 1. junija 2020, smo se devetošolci odpravili na zadnji športni dan v osnovni šoli. Zaradi varnostnih ukrepov smo ga izpeljali ločeno, in sicer vsak odderek zase. Zjutraj smo se zbrali na šolskem dvorišču, od koder smo se podali po Potrčevi poti. Odpravili smo se namreč do domačije znanega slovenskega pisatelja, ki izvira iz naših krajev – Ivana Potrča. Pot je minila kot bi mignil in že smo bili na domačiji, kjer nas je sprejela gospodarica ter nam na kratko predstavila njegovo rojstno hišo. Prebrali smo tudi posvetilo na hiši in besedilo na spominski tabli, nato pa smo nadaljevali svojo pot navkreber

proti Mestnemu Vrh. Kljub zahtevnosti poti in številu opravljenih korakov, nam bo ta športni dan ostal v čudovitem spominu.

TEHNIŠKI DAN NA DALJAVO

Vid Zagoranski, 7. a

V torek, 2. junija, je potekal tehniški dan za učence od 6. do 9. razreda. Po navodilu učiteljice smo si na spletu ogledali virtualno različico Tehniškega muzeja Bistra. Najprej smo vstopili v virtualno graščino, nato smo si ogledali zgodovinske plošče in telekomunikacije. Ogledali smo si tudi virtualno zbirko protokolarnih vozil in naredili nekaj dodatnih aktivnosti. Na koncu pa smo sami zgradili most Leonarda da Vinci in si ogledali nekaj kratkih filmov. Vse skupaj je bilo precej zabavno.

VRNITEV V ŠOLO

Vid Zagoranski, 7. a

Med 1. in 3. junijem smo se teden po vrnitvi devetošolcev v šolo vrnili še drugi učenci, torej vsi od 4. do 8. razreda. Prvi so se v ponedeljek vrnili učenci 4. in 5. razreda. V sredo smo jim sledili še učenci 6., 7. in 8. razreda. V slabih treh mesecih dela na daljavo smo se kar razvabili s poslanimi navodili za delo. Ker smo si sami razporejali način in čas dela, smo se po vrnitvi v šolske prostore morali vsi ponovno privaditi

na šolski red. Do sedaj nam je že vse gladko steklo, tako da zdaj le še utrjujemo svoje znanje in nestrpnost čakamo poletne počitnice.

ŠPORTNI DAN 1. VIO

Vid Zagoranski, 7. a

V četrtek, 4. junija, je za učence od 1. do 3. razreda potekal športni dan. Peš so se odpravili v različne smeri. Učenke in učenci 1. a so se sprehodili ob Dravi do opazovalnice ptičev. Po poti so videli kar nekaj živali, in sicer kačo, divjega zajca, fazana in seveda vrsto ptičev. Zraven labodov so lahko opazovali še rečne galebe, divje race in čigre. V 1. b, ki so se odpravili do Hajdoš, so prav tako izjemno uživali na pohodu. Druge skupine so se odpravile do Rimskega kampa Poetovio, kjer so imeli odmor za malico, nato so pot nadaljevali proti Mestnemu Vrh. Med potjo so se učenci zelo zabavali. Ko so se vračali proti šoli, so izvedli še krajšo čistilno akcijo, s katero so pripomogli k čistoči našega okolja. Tudi ob tem opravku so, tako so sami dejali, zelo uživali.

KULTURNI DAN 1. VIO

Matjaž Alič, 7. a

V ponedeljek, 8. junija, in v torek, 9. junija, je za učence od 1. do 3. razreda potekal kulturni dan. V ponedeljek so se na grad odpravili naši najmlajši, pridružili pa so se jim učenci drugega razreda. Naslednji dan so se po isti poti odpravili še učenci tretjega razreda. Na gradu so

v stari grajski konjušnici spoznavali življenje Rimljanov in si ogledovali arheološke najdbe iz rimskega obdobja: ostanke ščitov, kipe, modne dodatke ... Pot jih je nato vodila skozi grajski muzej, kjer so si ogledali slike in ostale grajske predmete ter sestavljali sestavljanke. Odpravili so se tudi na grajski zeliščni vrt, kjer so spoznavali zelišča. Kulturni dan so zaključili z zabavno delavnico, kjer so ustvarjali ropotuljice. Vsi so se zelo zabavali, hkrati pa izvedeli veliko novega.

ZBIRANJE STAREGA PAPIRJA

Vid Zagoranski, 7. a

Tudi v tem šolskem letu smo na naši šoli pridno zbirali star papir, saj s to akcijo želimo pomagati okolju. Letos smo zbrali skupaj 12 387 kg papirja, kar ni mala številka. Največ papirja

so zbrali učenci 5. a razreda – zbrali so celih 2 189 kg papirja. Drugo mesto so osvojili učenci 2. a s 1 656 kg in tretje mesto učenci 3. a s 1 333 kg odpadnega papirja. Čestitke!

VALETA

Sara Desku, 9. b

Za letošnje devetošolce in devetošolke je bila valeta res nekaj posebnega. Od začetka šolskega leta smo svojo valetto načrtovali za petek, 12. junija 2020, le-ta pa bi morala potekati v telovadnici naše Olgice. Zaradi situacije s koronavirusom se je zgodilo nekaj, česar nihče od nas ni pričakoval. Zaradi varnostnih priporočil smo morali klasično valetto odpovedati.

A nas to ni ustavilo. Odločili smo se, da bomo ob upoštevanju vseh priporočil izpeljali Valetto 2020 – valetto, kot je še ni bilo, in sicer v video obliki. S pripravi smo pri-

čeli kmalu po vrnitvi v šolske klopi. Napisati smo morali vse zahvale in posneti kup videoposnetkov. Na dan valetto smo se učenci 9. a in 9. b ob 9.45 zbrali v šolskem atriju, kjer je potekala svečana podelitev priznanj in vpis v Zlato knjigo. Na začetku nas je nagovorila gospa ravnateljica, nato pa sta razrednika na oder poklicala zlate odličnjake, da smo prejeli knjižne nagrade, posebna priznanja in se vpisali v Zlato knjigo. To so učenci, ki so vseh devet let šolanja imeli povprečje ocen nad 4,5. Sledilo je skupno fotografiranje. Nato je gospa knjižničarka podelila knjižne nagrade in priznanja zlatim bralcem – učencem, ki so vseh devet let osvojili priznanje za bralno značko. Učenci, ki so v tem šolskem letu osvojili zlato ali srebrno priznanje na državnem tekmovanju, so prav tako prejeli knjižno nagrado. Jakob Val Mogu je nato prejel posebno priznanje za devetletno sodelovanje v mednarodni karnevalski povorke. Sledila je razglasitev naj učenec generacije 2011–2020. Posebna priznanja na področju kulturnega ustvarjanja smo prejeli Hana Holc, 9. a, Sara Desku in Jure Peklar, 9. b. Za naj kulturnika generacije je bil razglašen Andraž Alič, 9. b. Jure Majnik, 9. a, je prejel posebno priznanje za dosežke na športnem področju, Nika Milošič, 9. a, pa je osvojila naziv naj športnica generacije. Nato je sledil še najsvečanejši trenutek, ko je gospa ravnateljica razglasila naj učenko generacije. V tem šolskem letu si je laskavi naziv s svojimi dosežki prislužila Lina Horvat iz 9. a.

Po podelitvi se je gospa ravnateljica, nato pa še mi, zahvalila razrednikom Vidi Lačen in Vojku Jurgecu. Učenci smo se zahvalili še gospe ravnateljici.

Zvečer, ob 20. uri, smo si lahko učenci skupaj s svojimi starši na YouTube kanalu ogledali premiero naše valette kot celote. Program so povezovali Hana Holc in Tjaž Sagadin iz 9. a ter

Vita Lazić in Darvin Vauda Benčević iz 9. b. Namesto klasičnega plesa smo si lahko ogledali naše plesne gibe v posebnem videu, prisluhnil pa smo tudi vsem zahvalam. Za kulturni del programa so poskrbeli Andreja Stočko, Andraž Alič in Sara

Desku s svojimi glasbenimi točkami. Po 'oglasih' smo si lahko ogledali tudi posnetek svečane podelitve priznanj, nato pa smo si po slovesu voditeljev še ogledali nekaj utrinkov šolanja nas, devetošolcev, ob šolski himni.

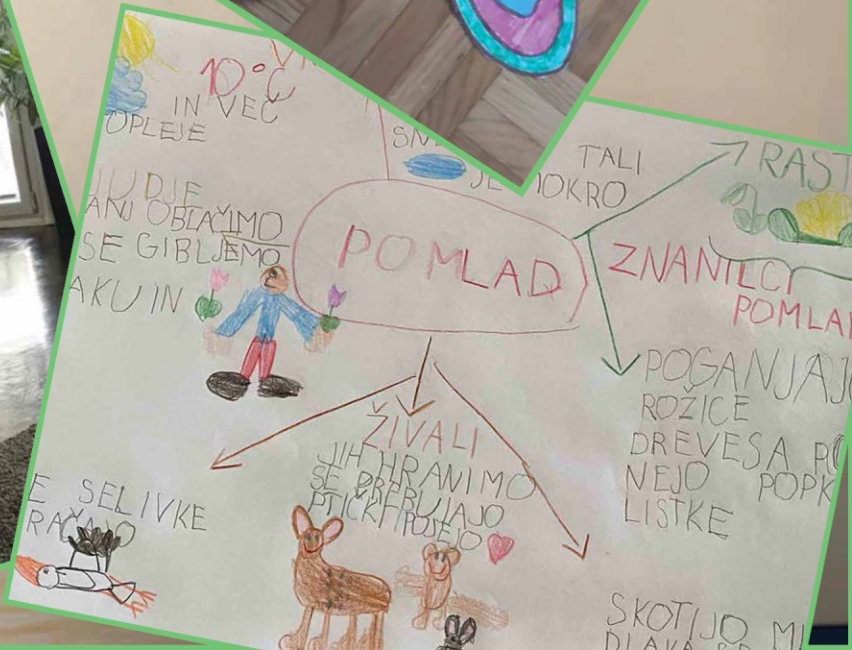
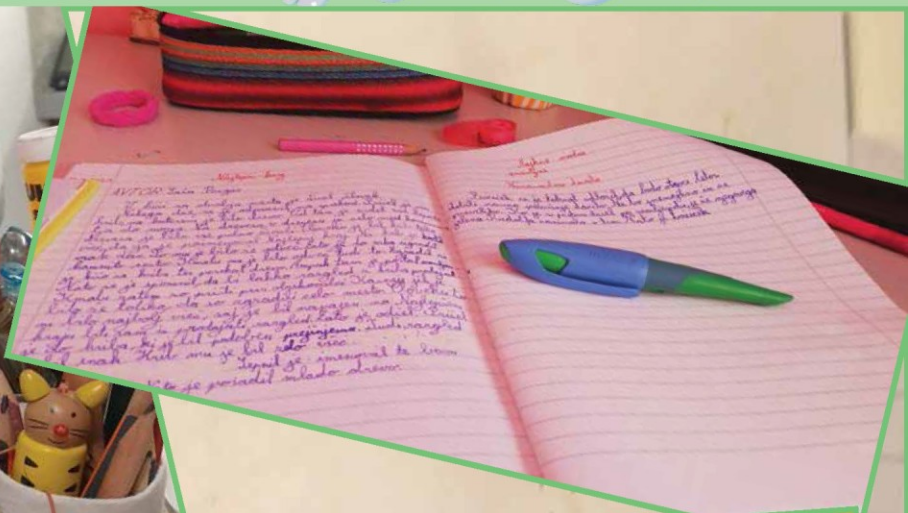
Prepričani smo, da bo ta valeta, kot je še ni bilo, vsem ostala v lepem spominu. Ko pa bodo ti spomini začeli bledeti, si jih lahko kadarkoli osvežimo z ogledom posnetka na YouTubu. Če si je še niste ogledali, vas vabimo, da si jo ogledate tudi vi.

Olgica dela na daljavo

Olgica dela na daljavo

Drugo polovico šolskega leta je tudi področje tekmovanj zelo zaznamovala pandemija. Večina tekmovanj, ki bi se morala odviti v marcu in aprilu, je bila odpovedana. Kljub temu je pred vami pregled nekaterih naših najvidnejših uvrstitev.

TEKMOVANJA V ZNANJU

Angleščina – 9. razred (mentor: Vojko Jurgec)

17. 3. 2020 – državno tekmovanje – ODPOVEDANO
Sara Desku, 9. b, Lia Kampl, 9. b

Fizika (mentorica: Darja Šprah)

5. 2. 2020 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na področno tekmovanje: Nejc Strašek, 8. a, Tim Vinkler, 8. a, Stina Lah, 9. a
27. 3. 2020 – področno tekmovanje – ODPOVEDANO
Nejc Strašek, 8. a, Tim Vinkler, 8. a, Stina Lah, 9. a

Geografija (mentorica: Branka Šijanec)

13. 2. 2020 – območno tekmovanje
Srebrno priznanje: Nejc Strašek, 8. a

Kemija (mentorica: Darja Lipovec)

4. 4. 2020 – državno tekmovanje – PRESTAVLJENO
Bruno Bali, 8. a, Lina Horvat, 9. a

Matematika (mentorica: Darja Šprah)

Diamantni kenguru: Lia Kampl, 9. b

Nemščina (mentorica: Tonja Kolar)

12. 3. 2020 – državno tekmovanje – ODPOVEDANO
Sara Desku, 9. b, Jure Luka Kramberger, 9. b

Vesela šola (mentorica: Alenka Kandrič)

11. 3. 2020 – šolsko tekmovanje

Bronasto priznanje in uvrstitev na državno tekmovanje: Mina Mahorič, 4. a, Ana Milošič, 4. a, Hana Kmetec, 4. b, Ajda Rojs, 4. b, Brin Žnidarič, 4. b, Miloš La Russa, 5. a, Nika Vidovič, 6. a, Matjaž Alič, 7. a, Zala Raušl, 7. a, Emma Sartor, 7. a, Teja Sabotin, 8. b, Andraž Alič, 9. b, Sara Desku, 9. b, Lia Kampl, 9. b, Jakob Val Mogu, 9. b, Jure Peklar, 9. b, Iva Prša Đerić, 9. b

10. 4. 2020 – državno tekmovanje – ODPOVEDANO

Druga tekmovanja v znanju

Na naravoslovnem tekmovanju **Kresnička** so tekmovali učenci od 1. do 7. razreda (mentorji: Darja Brlek, Natalija Nežmah Prijatelj, Aleksandra Žarković Preac, Patricija Majerič, Simona Jakomini in Darja Lipovec). 26 učencev je prejelo bronasto priznanje.

Na tekmovanju iz **angleške bralne značke – EPI Rea-**

ding Badge (mentorji: Vojko Jurgec, Ksenija Kovačič Žižek in Monika Petrovič) je tekmovalo kar 341 učenek in učencev od 1. do 9. razreda. 216 učencev je prejelo zlato priznanje, 70 učencev srebrno, 55 učencev pa priznanje za sodelovanje.

Na angleškem bralnem tekmovanju **Knjižni molj – Bookworms** (mentorji: Vojko Jurgec, Ksenija Kovačič Žižek in Monika Petrovič) je tekmovalo 207 učenek in učencev od 3. do 9. razreda. Priznanje je prejelo 192 učencev.

Na tekmovanju iz **nemške bralne značke – EPI Lesepreis** (mentorici: Tonja Kolar in Sandra Kupčič Toplak) je sodeloval 101 učenec od 4. do 9. razreda. 61 učencev je prejelo zlato priznanje, 28 učencev srebrno, 12 učencev pa priznanje za sodelovanje.

V tem šolskem letu je **bralno značko** osvojilo več kot 200 učencev od 1. do 9. razreda. Naziv **zlati bralec** si prislužijo učenci, ki so osvojili bralno značko vseh devet let svojega osnovnošolskega izobraževanja. V letošnji generaciji devetošolcev so to dosegli: Hana Holc, 9. a, Lina Horvat, 9. a, Nikita Leber, 9. a, Jure Majnik, 9. a, Janez Šmigoc, 9. a, Sara Desku, 9. b, Vita Lazić, 9. b, Jakob Val Mogu, 9. b, Jure Peklar, 9. b, in Iva Prša Đerić, 9. b. Čestitamo!

Raziskovalne naloge

Tako kot že vrsto let smo se tudi v tem šolskem letu na šoli lotili raziskovalnega dela. V torek, 26. maja 2020, sta naši mladi raziskovalki, Neja Gajzer, 7. b, in Ela Holc, 7. b, zelo dobro predstavili svojo nalogo na 28. regijskem srečanju mladih raziskovalcev Spodnjega Podravja in Prlekije, ki je potekalo na daljavo preko Zoom konference. Njuna raziskovalna naloga z naslovom **Eksperimentalni rimski kamp Poetovio** pod mentorstvom Renate Debeljak je prejela zlato priznanje in se uvrstila na državno tekmovanje. Čestitamo!

ŠPORTNA TEKMOVANJA

Gimnastika – skoki z male prožne ponjave

(mentor: Tomaž Zobec)

20. 2. 2020 – polfinalno tekmovanje

Mlajši učenci: Rene Kramberger, 6. b, 8. mesto

Košarka (mentor: Dušan Lubaj)

Članice ekipe (mlajše učenke): Laura Bricelj Čelan, 7. a, Aleja Horvat, 7. a, Adrijana Pungaršek, 7. a, Zala Raušl, 7. a, Emma Sartor, 7. a, Neja Gajzer, 7. b, Ela Holc, 7. b, Tara Kloar, 7. b, Eva Knez, 7. b, Alisa Leber, 7. b, Lina Malinger, 7. b, Nina Markež, 7. b, Tia Šarac, 7. b, Zoja Šmigoc, 7. b, Daša Vedlin, 7. b

10. 2. 2020 – medobčinsko – mlajše učenke: 3. mesto

Člani ekipe (mlajši učenci): Oskar Hodnik, 6. b, Jure Janžekovič, 6. b, Karlo Milčič, 6. b, Matjaž Alič, 7. a, Urh Hameršak, 7. a, Mai Karo, 7. a, Staš Pevec, 7. a, Nejc Rijavec, 7. a, Vid Zagoranski, 7. a, Riad Čokić, 7. b, Maj Mahorič, 7. b, Martin Marinkovič Borovnik, 7. b, Alen Nikl, 7. b, Mark Tavčar, 7. b

18. 2. 2020 – medobčinsko – mlajši učenci: 1. mesto

NATEČAJI

Na literarnem natečaju *Moja rodna domovina – Svoboden kot ptica*, ki ga organizira Kulturno društvo Naša zemlja, sta bila nagrajena Oskar Hodnik, 6. b, in Sara Desku, 9. b. Čestitamo Oskarju in Sari ter njuni mentorici, Renati Debeljak!

NAJ UČENCI 2019/20

V letošnjem šolskem letu je učiteljski zbor glede na dosežke in udejstvovanja na različnih področjih med devetošolci za „naj učence“ imenoval:

„naj učenka“
generacije: Lina Horvat, 9. a

„naj športnica“ generacije:
Nika Milošič, 9. a

„naj kulturnik“ generacije:
Andraž Alič, 9. b

- posebno priznanje za
udejstvovanje na športnem
področju: Jure Majnik, 9. a

Čestitamo!

- posebno priznanje
za udejstvovanje na
kulturnem področju:
Sara Desku, 9. b,
Hana Holc, 9. a,
Jure Peklar, 9. b

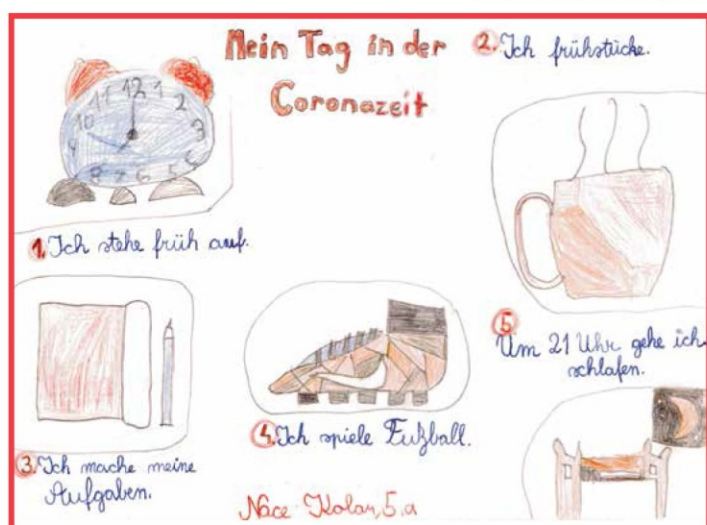

DAS BIN ICH

Ema Balta, 3. a

Ich bin Ema. Ich bin neun Jahre alt. Ich wohne in Ptuj. Ich bin eine Schülerin. Ich bin ein Mädchen. Ich bin groß und dünn. Mein Familienname ist Balta. Ich habe eine Schwester. Sie heißt Eva. Ich habe eine Mutter. Sie heißt Janja. Ich habe einen Vater. Er heißt Peter. Mein Lieblingstier ist der Löwe. Ich habe braune Haare und blaue Augen. Ich habe zehn Finger, zwei Füße, eine Nase, zwei Ohren, einen Bauch, Zähne, einen Mund, ein Gesicht, zwei Arme, einen Kopf, zwei Beine, zwei Knie und eine Zunge. Mein Hobby ist Tanzen Hip-Hop. Meine Lieblingsfarbe ist violett.

slika Nace Kolar, 5. a

NETTE WÖRTER UND GEDANKEN

Neja Gajzer in Ela Holc, 7. b

Bleib höflich und freundlich. Ostani vljuden in prijazen.

Lebe dein Leben. Živi svoje življenje.

Liebe das Leben. Ljubi življenje.

Lächle jeden Tag. Smej se vsak dan.

Leben ist kurz. Probier also etwas Neues aus. Življenje je kratko. Poskušaj kaj novega.

Deine Mission heißt: »LEBEN«... nicht überleben.

Tvoja misija se glasi: ŽIVI...ne preživi.

Du kannst nicht jeden glücklich machen. Du bist halt kein Nutellaglas! Ne moreš vsakega osrečiti. Saj nisi kozarec z nutelo!

Verbringe jeden Tag einige Zeit nur mit dir selbst.

Preživi vsak dan nekaj časa sam s seboj.

Der Sinn des Lebens ist Leben. Smisel življenja je življenje.

Und sobald du die Antwort hast, ändert das Leben die Frage. Takoj ko imaš odgovor, spremeni življenje vprašanje.

Folge deinen Träumen. Sie kennen den Weg. Sledi svojim sanjam. Poznajo pot.

LIEBE – ljubezen

FREUNDSCHAFT – prijateljstvo

VERTRAUEN – zaupanje

GLÜCK – sreča

FAMILIE – družina

HAUSTIER – hišni ljubljencek

HEIM – dom

GUTE LAUNE – dobra volja

GLÜCKLICH SEIN – biti srečen

VIERBLÄTTRIGER KLEE – štiriperesna deteljica

DAS BIN ICH

Lea Skledar, 3. b

Ich bin Lea.

Ich bin neun Jahre alt und ich wohne in Ptuj.

Ich bin eine Schülerin.

Ich bin groß und schlank.

Ich habe eine Katze.

Sie heißt Elza.

Ich habe einen Bruder.

Er heißt Jan und er ist sieben Monate alt.

Meine Lieblingsfarbe ist rosa.

Ich trainiere Kick Boxing.

slika Lea Skledar, 3. b

MEIN TAGESABLAUF

Nejc Strašek, 8. a

Ich stehe morgens normalerweise um sieben Uhr auf, wenn ich zur Schule muss. Dann gehe ich direkt ins Badezimmer, dusche und ziehe mich an. Danach esse ich Cerealien zum Frühstück und trinke einen warmen Kakao. Dann putze ich meine Zähne und mache mich auf den Weg zur Schule. Ich wohne nicht weit von der Schule, so dass ich erst um 8.00 Uhr das Haus verlassen muss. Die Schule fängt um 8.20 Uhr an. Um ein Uhr mittags habe ich meine Mittagspause und esse zusammen mit meinen Freunden. Um 13.30 Uhr gehe ich wieder nach Hause. Zu Hause ruhe ich mich für eine halbe Stunde aus und mache dann Hausaufgaben, falls ich welche bekommen habe. Danach treffe ich mich entweder mit Freunden oder verbringe Zeit mit meiner Familie. Viermal pro Woche spiele ich Handball. Ich gehe normalerweise zwischen zehn und elf Uhr ins Bett und lese noch ein Buch für eine halbe Stunde bevor ich einschlafe.

slika Jana Dokl, 8. a

ICH ÜBER MICH

Marko Lenart, 8. a

Ich heiße Marko und ich bin vierzehn Jahre alt. Mein Geburtstag ist am dreizehnten April. Ich wohne in Ptuj. Ich bin ein Schüler und besuche die 8.a Klasse der Grundschule Olge Meglič. Ich habe blaue Augen und blondes kurzes Haar. Meine Lieblingsfarbe ist rot. Ich trinke gern Wasser, meine Lieblingssessen sind Fleisch und Gemüse. Mein Lieblingstier ist Kater. Meine Hobbys sind Radfahren, Lesen und Computerspiele spielen. Ich bin ein Einzelkind. Ich lebe mit meiner Mutter und meinem Vater. Wir wohnen in einem Einfamilienhaus in der Stadt. Ich habe auch einen Kater, der Srečko heißt. Er ist 5 Jahre alt. Er hat grüne Augen und graues Fell. Srečko ist groß und wiegt 7 Kilo. Er mag Milch

und rohes Fleisch. Er wohnt im Haus und im Garten. Er ist lieb, er mag es zu kuscheln, aber er zeigt auch seine Krallen.

Mein Tag verläuft so: Ich stehe um sieben Uhr auf. Dann gehe ich ins Bad, putze meine Zähne und wasche mein Gesicht. Dann gehe ich in die Küche und frühstücke. Meistens bereite ich Spiegeleier vor. Danach arbeite ich am Computer und erledige meine Schulaufgaben. Danach mache ich das Mittagessen. Dann fahre ich mit meinem Rad und gieße die Pflanzen. Später gehe ich ins Haus und sehe mit meinen Eltern fern. Dann dusche ich mich und gehe ins Bett.

TINA

Tina Majnik, 3. a

Ich bin Tina.
Ich wohne in Ptuj.
Ich bin 8 Jahre alt.
Ich habe zwei Brüder.
Ich bin eine Schülerin.
Meine Lieblingsfarbe ist blau.
Ich habe grüne Augen und blonde Haare.
Meine Mutter ist Maja, mein Vater ist Damjan.

DEUTSCH ZU HAUSE – „MEINE GESCHICHTE“

Matjaž Habjanič, 5. a

Hallo, ich bin Matjaž Habjanič. Ich besuche die 5. Klasse. Ich lerne Deutsch. Aber ich war jetzt nicht in der Schule! (AUFGRUND DES VIRUS ☹). Ich hatte Fernunterricht in Deutsch.

Pip pip piiiip... Oh neue Anweisungen sind angekommen. Also mal sehen! GROßARTIG, wir haben wieder ein Videotreffen! Fängt das Treffen schon an?! Ich muss mich beeilen!

Bei einem Videotreffen:

Deutschlehrerin: Hallo meine Schüler!

Matjaž: Hallo meine Lehrerin.

Meine Mitschüler: Hallo.

Deutschlehrerin: Wie war dein Tag?

Matjaž: Gut!

Deutschlehrerin: Hast du die Aufgabe gemacht?

Matjaž: ICH HABE SIE LEIDER VERGESSEN!

Aber meine Lehrerin ist sehr nett und nicht böse auf mich!

Das Videotreffen endet bald! Es war wie immer sehr interessant (wie immer) ...! Aber jetzt muss ich meine Aufgaben machen. Tschüs!

Der Fernunterricht ist sehr interessant! Aber ich freue mich darauf, wieder zur Schule zu gehen!

THE TALE OF THE POISONED CHALICE

Sara Desku, 9. b

In a land, not too far away, and in a time, quite long ago, there was a maiden of no more than eighteen summers, whose beauty could not compare to anyone.

And though she was as fair as a rose in the morning sun, she was the humblest girl ever known. She lived in the mill with her mother and three brothers. Her father was no more, for a bad illness took him away from his family. The family was well known for the wheat and flour they produced and for the fair price they demanded for them.

The royal family heard of Rosaleen's beauty and wanted to see with their own eyes that the rumours were true, so they invited her and one of her older brothers to the royal court. The king and queen had a son, the crown prince Alexander, two summers older than Rosaleen. As soon as they met, they were mesmerised by each other. They began talking and got to know one another. Lady Lilith, the prince's close friend, however, was not so pleased with that. She had the intent to wed prince Alexander and did not like the idea of a common girl taking him away from her.

So, she went to a witch in the forest on the outskirts of the kingdom. The witch was a nasty and vile person who enjoyed watching people suffer. She agreed to help the Lady as long as she got paid in gold. Lady Lilith took her handmaid with her thinking she was loyal to her. So, as the witch and the Lady concocted a plan to get rid of Rosaleen, the maid knew exactly what they would do. On the night of the royal ball, they would poison the beauty, so that Lady Lilith would have a clear path to the marriage to the prince.

The night of the ball came and Rosaleen and Alexander spent a good portion of the evening in each other's embrace on the dancefloor. As the ball progressed to the feast, Lady Lilith gifted Rosaleen a chalice laced with poison. The girl, unsuspecting of the Lady's ill intent, filled the cup with wine and went on to drink it. At that time, Lilith's handmaid came forward and stopped Rosaleen from drinking the wine. She turned to the king and queen and began telling them about Lilith's plan and the witch's place in it. The king was extremely disappointed, for Lady Lilith was the daughter of his dear friend. The Lady, of course, denied all of the accusations and demanded the maid executed. Rosaleen, being as smart as she was beautiful, took steps forward and handed the chalice to Lilith and asked her to drink. The Lady refused thus showing her guilt. The king had the soldiers throw her in the dungeon.

slika Eva Horvat, 8. b

Months later, Rosaleen and Alexander married, and the maid received the title of a lady and married Rosaleen's brother. And they all got their happily ever after.

MY HOME

Nika Vidovič, 6. a

Hello! My name is Nika and I live in Ptuj. Ptuj is a small and picturesque city in the northeast of Slovenia. It is the oldest city in Slovenia and it lies on the Drava River. There is a really amazing castle in Ptuj. I really like my hometown. My home is a really big house. It is new, modern and comfortable. In our house there are three bathrooms and four bedrooms. There is also a huge and nice living room. This is the place where we spend a lot of time together. I really like it. There is a modern kitchen. It is perfect for cooking and baking. Our garden is really big, too. There are some trees and there are a lot of animals. My mum and dad have got a small balcony. There is a garage next to the house. This is the place where we keep our cars. My room is really big and cosy. It has got two big windows, but there aren't any curtains. My bed isn't new or large, but it's very comfortable. In my bedroom there are two wardrobes for my clothes. There are two desks in my room, so I can do my homework. There is also one vanity. There isn't a balcony. I'd like to have a big mirror, a bathroom and an armchair in my bedroom. I really like my room and I think that it is really great.

HEALTHY EATING

Maj Žibert, 7. b

Hello, my friends! Here are my new ideas for a healthy menu, which will also help you shed a few kilos. You will feel better and healthier. I know, because I am using it myself.

You must never skip your breakfast! I love nuts, corn-flakes, yoghurt and some fruit.

First, chop some fruit. Best fruits for breakfast are bananas, pears, and apples. I always chop the fruit into small pieces. Do not forget to wash it! After that, add cereal. The best ones are oats. Next, add some yoghurt. You can add fruit yoghurt, but plain yoghurt is better. Finally, my favourite: nuts! You can add hazelnuts, almonds, peanuts ...

I like this menu because there aren't too many ingredients and it's easy to make. It takes 5 minutes to make it and it is delicious. Mmm!!! You can add some honey too, but I don't usually add honey, because I don't like it. I already lost a few kilos with that menu. I hope you can do it too. Enjoy your meal! And join me tomorrow for another healthy menu.

FADS AND FASHIONS OF THE NINETIES

Lina Horvat, 9. a

The 1990's were famous for pop music and boy bands, casual style, neon colours, tattoos, piercings, Inter-

net and mobile phones. In the nineties, people used to wear T-shirts, jeans, hoodies and sneakers. On the other hand, there was grunge fashion which was really interesting. Girls wore ponytails and dark red lipsticks and boys used to have longer hair.

At that time, pop music was the most popular. Michael Jackson was the most successful singer. His song "Black or White" was one of the best-selling singles. Other popular music genres were rap, hip hop, rock and electronic. At the end of 1990's teen pop singers and pop groups, like Backstreet Boys, Britney Spears and Jennifer Lopez, became popular.

It was also the decade when the Internet and websites became popular. Mobile phones were invented, even though they were really simple in the nineties. You could only send text messages or use them for calling. In those days, people used to play video games on PlayStation and not on their mobile phones.

Times have changed. Boys have mostly got short hair and people don't wear neon coloured clothes anymore. Music has also changed. Singers and bands like to mix different genres together. Almost everybody has got a mobile phone and they are really powerful and impressive.

NINA'S KITCHEN – QUICK, EASY, TASTY

Nina Markež, 7. b

Hi! Here are my new ideas for a quick, easy and tasty menu.

First, I have same avocado spread with salt and pepper next to tortillas. It is fun removing avocado's pit and taking it out of its skin.

After that, I have some cucumber circles with cheese. I love cucumbers.

Next, it is the main course. Today it's pasta with mushrooms, cooking cream and oregano. This is really tasty, my whole family love it. It's also easy and quick to prepare.

Finally, my favourite: dessert! For today we have vanilla pudding with raspberry syrup. This is so delicious. It's good either hot or cold. We make instant pudding and serve it with raspberry syrup on top. You can use some hot fruit if you like.

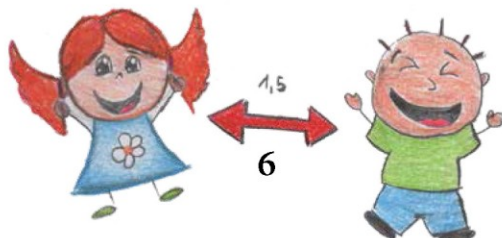
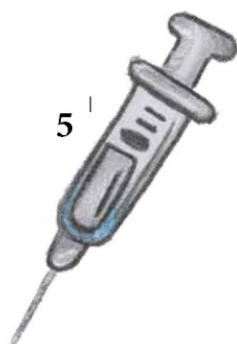
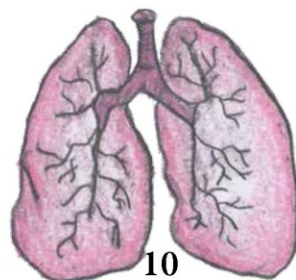
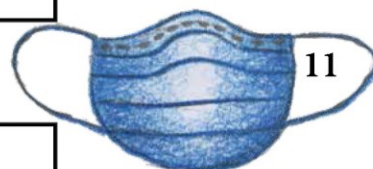
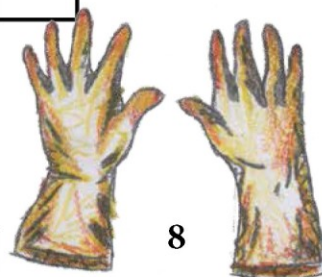
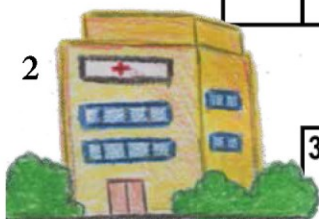
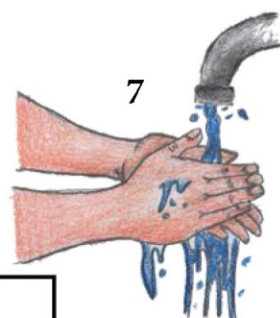
These are family recipes from my mum and grandma. Bon Appetit!

And join me next week for a new quick, easy and tasty menu.

OTROŠKA KRIŽANKA

Avtor križanke: Kajetan Kelnerič, 8. b

Avtorica risbic: Jana Dokl, 8. a

„Rešitev:“

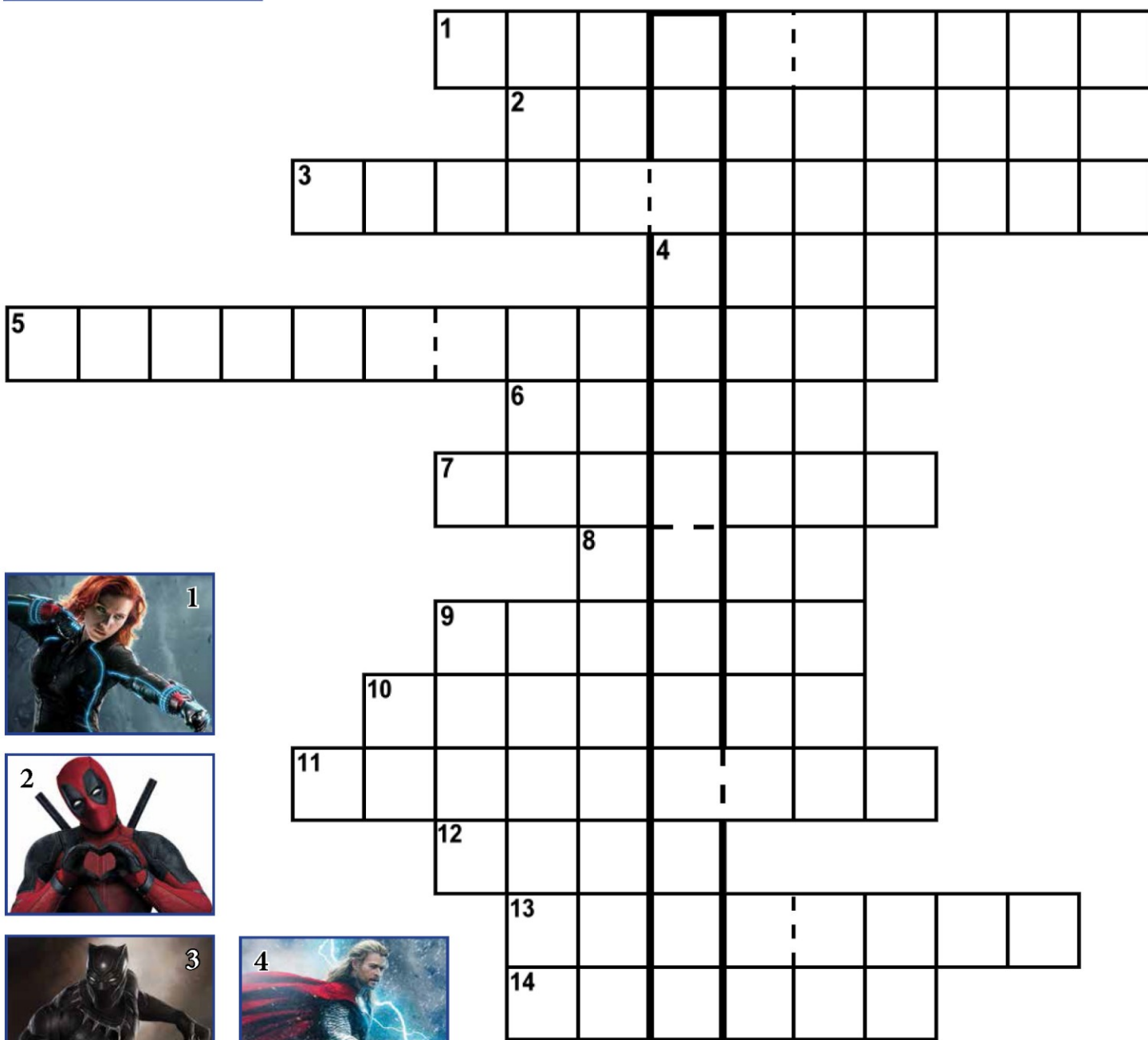
REŠITEV

SLIKOVNA KRIŽANKA

Enega od Marvelovih junakov smo nekoliko popačili. Ga prepoznaš? Če ga ne, reši križanko in dobil boš končno rešitev. Imena junakov so v angleščini.

Pripravila: Sara Desku, 9. b

DRAGI DEVETOŠOLCI!

Devet let je minilo, odkar ste zasedli Olgičine šolske klopi. Jeseni leta 2011 ste, pripravljeni, da usvojite novo znanje, prvič prestopili šolski prag. Začeli ste nepozabno 9-letno potovanje. V vseh teh letih šolanja ste spletki veliko prijateljskih vezi, se naučili ogromno stvari, ki vas bodo spremljale na vaši nadaljnji življenjski poti. Verjamem, da ste na Olgici doživeli lepe in nepozabne trenutke. Morda niso bili vsi prijetni, veseli. Pomembno pa je, da vam v spominu ostanejo le lepi trenutki. V imenu vseh učencev, učiteljev in ostalih delavcev šole vam želim uspešno nadaljevanje šolanja!

Upam, da se boste z veseljem spominjali svojih osnovnošolskih dni na Olgici. Srečno!

Nejc Strašek, podpredsednik šolske skupnosti

Pred devetimi leti tako v klopih ste sedeli

in z veseljem svojo šolsko pot ste začeli.

Zelo hitro na oder ste stopili,

in gledalce s svojim nastopom razveselili.

Mesto zigro ste napolnili

in po ulici razigrano se podili.

Vsako leto ste pusta se veselili,

ko ste z maskami obraze svoje zakrili.

Ob dnevu šole ste najprej v kuhinji blesteli,

nato še z orkestrom oder zavzeli.

Na angleški čajanki ste nas nasmejali

in dobro znanje angleščine nam pokazali.

V London številčno ste odpotovali

in še tesnejši prijatelji tam ste postali.

Devet let bili ste zares dobri sošolci ... Srečno, devetošolci!

INTERVJU S TILNOM GRAHOM

Maj Žibert in Lana Jerič, 7. b

Za našo poletno številko je že običajno, da objavimo intervju znane osebnosti, ki je obiskovala Olgico. Tokrat smo se odločili predstaviti g. Tilna Graha, ki ga večina pozna kot Mistra Slovenije 2016, fotomodel in spletnega vplivneža.

Intervju bi začela z vprašanjem, katera je vaša prva asociacija, ko slišite besedo „Olgica“?

To so lepi spomini: brezskrbni časi, smeh s sošolci. Težko izberem eno stvar. Zares sem se imel na Olgici, še posebej v 9. razredu, lepo. Vedno se z veseljem spominjam teh dni. To je bilo eno samo veselje in druženje.

Vsi vemo, da ste tudi vi Olgičar, zato naju zanima, kakšni so vaši spomini na osnovnošolske dni na Olgici?

Spomini na Olgico so čudoviti. Od

učiteljev do sošolcev, ki sem jih imel, prav ničesar ne bi spremenil. Odmori za malico so bili polni smeha ... in druženja po pouku. Rad se spominjam tudi košarkarskih tekem in šahovskega krožka.

Ste imeli v šoli svoj najljubši predmet? Je morda kateri od predmetov odločilno vplival na vaše nadaljnje izobraževanje ali kariero?

Ne bi mogel izbrati najljubšega predmeta. Težko rečem, saj je veliko odvisno od učitelja, ki te uči, pa do sošolcev, ki sedijo s teboj v šolskih klopeh, in tudi učilnice. Na koncu pa še od snovi, ki se obravnava skozi leto. Nekdo, recimo, obožuje slovnico, književnosti pa ne, spet drugi ima rad enačbe, geometrije pa ne.

Največ lepih spominov imam zagotovo na slovenščino, saj smo se tam največ presmejali.

Ste ohranili stike s svojimi sošolci iz osnovne šole?

Sem. Ko sem bil v srednji šoli, je bila moja družba večinoma sestavljena iz sošolcev iz Olgice. Trije sošolci smo namreč šli na Gimnazijo Ptuj, na športni oddelek. Veliko učencev našega razreda je šlo v gimnazijo, tako da smo se dnevno srečevali.

Ko smo šli študirat, pa se je mariskaj spremenilo, saj smo se razkropili na različne konce Slovenije. Kljub temu smo se še vedno slišali in videvali, ampak 95 % manj.

Leta 2016 ste bili Mister Slovenije.

Kaj je botrovalo odločitvi, da se prijavite na izbor?

Leta 2015 mi je mama predlagala, naj se na izbor prijavim, vendar takrat še nisem imel zanimanja za to. Čez leto dni pa smo se pogovarjali, da bi lahko postal maneken. Ideja mi je bila zelo všeč. Pobrskal sem po spletni strani Mistra Slovenije in ravno so bile odprte prijave – srečno naključje. Prijavil sem se in na koncu zmagal.

Kako se vam je spremenilo življenje po prejetju naziva Mister Slovenije 2016?

Življenje se mi je popolnoma spremenilo. Kar naenkrat so me začeli vabiti na intervjuje, povabljen sem bil na zabave z ljudmi, ki sem jih vso svoje otroštvo gledal na TV. Različna podjetja so izrazila željo za sodelovanje z menoj.

Imate tudi kakšne izkušnje kot fotomodel v tujini? Ali menite, da se življenje in delo fotomodela v Sloveniji bistveno razlikuje od tujine?

Zelo se razlikuje. V tujini je več povpraševanja po modelih in več zaslužka. Čeprav je za nas Slovence morda lažje začeti. Za večino fotomodelov je prva destinacija Milano, ki je oddaljen le nekaj ur. Družino in prijatelje imaš blizu.

Če pa greš kam drugam, na primer na azijski trg, je tudi kultura zelo drugačna.

Vas je morda kdaj premamilo, da bi živeli v tujini? Kje?

Živel sem mesec dni v Dubaju in en mesec na Havajih. A na koncu spoznaš, da je najlepše doma. Ko slišim turiste govoriti, da je Slovenija ena najlepših držav, se z njimi popolnoma strinjam.

Vemo, da se sedaj ukvarjate z različnimi aktivnostmi. Ste fotomodel, spletni vplivnež, preizkusili ste se v vlogi voditelja. Bi morda katero od teh dejavnosti izpostavili za svojo najljubšo (in zakaj)?

Eden mojih ljubših citatov je: "There is no business like showbusiness". Vloger in fotomodel sta izjemno lepa poklica, saj imata tudi svoje izzive.

Ko si v teh poklicih uspešen in dobivaš projekte – kot sem jih jaz dobival za Samsung, McDonalds, Zalo – rastejo ti ogledi na vlogih, je izjemno dober občutek. Takrat se zaveš, da ni boljšega poklica kot je showbusiness. :)

Bili ste tudi uspešen športnik, predvsem nogometaš. Ali je nogomet še vedno vaš najljubši šport? Se ukvarjate še s kakšnim drugim športom?

Nogomet je še vedno moj najljubši šport. Še posebej, ko je čas svetovnega prvenstva. Polfinale v Rusiji sem spremljal v živo. Upam, da mi naslednjič uspe, da si v živo ogledam finale.

Kljub zelo aktivnemu in zdravemu življenju vas kdaj premamijo sladkarije?

Sladkarije me sploh ne pritegnejo. Že kot otrok sem imel sadje raje od sladkarij.

Na spletnih omrežjih imate ogromno sledilcev. Kaj vam pomenijo družbena omrežja? Kje dobivate navdih za svoje posnetke?

Na socialnih omrežjih me spremlja nadpovprečno število ljudi. Vesel sem, da sem jih tako navdušil, da so me začeli spremljati na moji poti.

Ideje za snemanje video vsebin dobim v aktualnih temah in videih, ki jih rad sam gledam.

Socialna omrežja mi pomagajo ohranjati tudi spomine iz osnovne

šole, saj sem veliko stvari izgubil, ker sem menjeval telefone. Tisto, kar sem objavil na socialnih omrežjih, pa je ostalo.

Kje se vidite čez deset let?

Težko rečem, kje se vidim čez deset let. Zase ne načrtujem rad, ker imam potem samo nepotreben pritisk, ali mi bo načrtovano uspelo ali ne.

Imam trimesečne in polletne cilje, naprej pa ne načrtujem. Želim si le, da bi čez deset let lahko pogledal v preteklost in si rekel, da sem zadovoljen, ker sem izbral pot, ki sem si jo želel sam, ne pa poti, ki so jo od mene pričakovali drugi.

Ste imeli ali morda še imate kakšnega vzornika?

Vzornikov sem imel med odraščanjem veliko. Moj zadnji vzornik je bil Justin Bieber, in sicer nekaj časa nazaj, ko sem bil star nekje dvajset let.

Glede na vse vaše obveznosti imate najbrž zelo malo prostega časa. Kaj najraje počnete, ko imate čas zase? Kakšen je za vas idealen dan brez službenih obveznosti?

Obveznosti se razlikujejo od meseca do meseca. Včasih imam projekte, zaradi katerih sem zaseden od jutra do večera in tudi vikende. Po dru-

gi strani pa nastopijo situacije, ko se več tednov zbujam brez budilke in se lahko posvečam branju knjig, glasbi, telovadbi.

Ko imam projekte, ki so izjemno naporni in nastopi prost dan, je zame idealno, če ga lahko preživim brez elektronike. Torej brez socialnih omrežij, brez telefonov, računalnika in televizije. Jutro takrat začnem z branjem knjige, telovadbo, dan pa nadaljujem z izletom ali samo poležavam na soncu.

Imate še kakšno sporočilo za Olgičarje?

Uživajte, kolikor se da. Ko si v osnovni šoli, se ti zdi, da boš tam večno, da boš vedno imel iste sošolce in obiskoval iste učilnice. Potem pa kar naenkrat nastopi čas valet in zadnji osnovnošolski dan.

Sam imam najlepše spomine na deveti razred osnovne šole. Želim vam, da se tudi vi čez nekaj let z veseljem spominjate svojih osnovnošolskih dni.

Najlepše se vam zahvaljujeva za vaše odgovore in vam želiva veliko uspehov tudi v prihodnje!

POMLAD

Maša Salemovič, Živa Žnidarič in Andraž Mršek, 6. a

Zjutraj, ko se zbudim,
na sončni vzhod naletim.
Ko zvončki zacvetijo
in trobentice v rosi se iskrijo,
še ptički priletijo,
mi srce poživijo.

Ko potok žvrgoli
in travnik se blešči,
še cvetje rož me razveseli.
Ko čebelica prileti,
se cvetje razcveti
in sonce nanjo posveti.

In, ko vse to se zgodi,
pomlad prileti.

slika Bernard Ladič, 2. a

slika Hana Kmetec, 4. b

MOJA PRAVLJIČNA ŠOLA

Nina Markež, 7. b

Hodim v zelo posebno šolo. Imam samo enega sošolca. Ne učiva se istih stvari, saj je on dve leti mlajši od mene. Jaz imam 12 predmetov, on pa 8. Nekaj predmetov imava istih, kot naprimer matematiko, angleščino in slovenščino, vendar so moji

predmeti težji. Na naši šoli je samo ena učiteljica. Ona je tudi naša ravnateljica. Moji najljubši predmeti so matematika, angleščina in likovni pouk.

Ni se mi treba vstati zelo zgodaj, saj je šola zelo blizu moje spalnice. Zaradi tega sem zelo vesela, ker zelo rada spim. Vstanem ob 8.30 in imam že kar prvo šolsko uro, športno vzgojo. Telovadim kar v pižami. Naša telovadnica ima TV, veliko plešemo na posnetke iz Youtube-a. Potem pojem nekaj sadja in jogurt. Nato se preoblečem v moji spalnici. Delim si jo s svojim sošolcem. Sošolec mi je všeč, ampak včasih ga imam rada, včasih ga sovražim. Potem se pouk nadaljuje. S svojim sošolcem sediva za isto mizo. Na naši šoli imamo 1 prenosnik in 1 tablico, ki si ju delimo z ravnateljico in hišnikom. Tajnica na šoli ima tudi računalnik in tiskalnik. Zato gremo velikokrat k njej v pisarno. Pouk se konča ob 15.00. Imamo zelo dosti odmorov. V šoli se zelo zabavamo, pa tudi zelo dosti učimo. Imamo dva odmora za malico, ampak jo morava kuharici pomagati pripraviti. Naša učilnica je tudi naša jedilnica.

Po šoli pomagava čistilki počistiti celo šolo. Na naši šoli imamo za punce in za fante samo eno stranišče. Uporaba telefonov ni prepovedana, vendar ga jaz tako kaj dosti ne uporabljam. Popoldne imam nekaj prostega časa, ampak ne dovolj. Rada igram karte, gledam TV in igram družabne igre. Vsak dan gremo na sprehod.

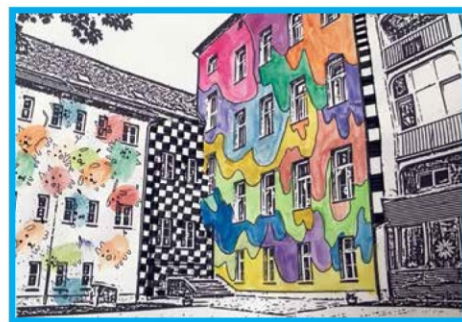
Pouk imamo tudi popoldne. Traja od 2-3 ure. Naredim domačo nalogo in končam kar nisem uspela narediti dopoldan pri pouku. Dela je zelo dosti, ampak socialna delavka na šoli nam zelo pomaga. Moja ravnateljica, učiteljica, tajnica, kuharica, čistilka in socialna delavka imajo rojstni dan na isti dan. Vse so stare 47 let. Jaz, moj sošolec in hišnik za njihov rojstni dan pripravljamo za njih zabavo presenečanja.

Naša šola je zelo zanimiva in zelo dosti časa preživim s svojo družino. To mi je zelo všeč. Vseeno si želim vrniti nazaj v svojo šolo OŠ Olge Meglič, ko bo enkrat konec te karantene zaradi Covid-19 virusa. Zelo se veselim, da bom videla vse ljudi iz naše šole in praznovanja 40 let Olge.

slika Nyree Zora Gurnick, 6. b

slika Zoja Zemljarič, 6. a

ZMAGA

Nina Hodnik, Tiana Mlakar in Timotej Mlakar, 5. b

Pred davnimi časi so za devetimi gorami stali štirje gradovi. V prvem, drugem in tretjem gradu so prebivali principi, v četrtem pa je stanovala princesa. Njen oče je bil zelo skrben. Ko je prvič zapustila svoj grad, je zunaj videla magičen svet. Nekoč je šla vse do sosednjega gradu. Tam je na travniku srečala mladega princa. V trenutku se je zaljubila vanj. Ni pa vedela, da se je tudi on zaljubil vanjo. Začela sta se pogovarjati. Predstavila sta se; princesa se je predstavila kot Tina, princ pa je povedal, da je Gal. Ko se je princesa vrnila domov, je bil oče zelo jezen nanjo. Rekel ji je, naj gre v svojo sobo in za kazen tam ostane do večerje.

Ko je Tina dopolnila 20 let, je oče za roko svoje predrage hčere priredil tekmo.

Na grajska vrata je pribil velik plakat, kjer je pisalo:

PRIDITE VAŠČANI!

OGLEJTE SI TEKMO TREH GRADOV, KJER SE BODO NATANKO ČEZ TEDEN DNI NA GRAJSKEM DVORIŠČU POZNO POPOLDNE PRIČELE IGRE ZA ROKO HČERE KRALJA AMMARA IN KRALJICE NINE, PRINCESE TINE.

Princesa je po tej objavi vprašala očeta, kdo bo tekmoval. Oče je povedal, da bodo tekmovalci predstavniki vseh treh gradov. »Kateri pa so ti gradovi?« je vprašala Tina. Oče ji je odvrnil: »Prvi grad je grad kralja Grega in kraljice Neje, drugi je grad kralja Nikola in kraljice Zoje, tretji pa je grad kralja Tima in kraljice Ive.« Dan tekme je bil vedno bližje. Princesa Tina je pomislila, da bo zelo napeto, saj si je zelo želela, da bi bil zmagovalec z gradu kralja Tima in kraljice Ive, torej princ Gal.

Tekma je bil sestavljena iz treh iger:

1. igra: BOJEVANJE Z MEČI,
2. igra: POLIGON S KONJI,
3. igra: BISTRA IGRA POLIGON.

Tekmovanje začelo in nastopila sta prva dva tekmovalca. Tekmovala sta princ Jaša iz prvega kraljestva in princ Kristjan iz drugega kraljestva. Prva igra je bila igra bojevanja z meči. Odvijala se je v areni. Tekmovalca sta dobila oklepe in meče. Tisti, kateremu prvemu pade meč iz roke, izgubi. Boj se je začel. Trajal je celo uro in pol, ko sta se princa že precej utrudila. Kristjan je kljub vsemu zbral vso svojo moč in zbil Jaši meč iz roke. S tem se je prvi dan tekmovanja zaključil, saj je že nastopil večer.

Zgodaj zjutraj sta Jaša in Kristjan nadaljevala svoj boj na poligonu s konji. Njuna naloga je bila, da sta jahala okrog vseh štirih gradov. Oba sta se v hipu pognala v dir. Nekaj časa sta bila izenačena, nato je Kristjan prevzel vodstvo, a ga je Jaša tik pred ciljem dohitel. V zadnjem trenutku ga je prehitel in tako zmagal. Zadnji, tretji krog se je začel šele po-

zno popoldne. Ta je bil odločen, saj se tisti, ki zmaga, poda v boj s princem Galom. V zadnjem krogu je treba prehoditi poligon in pri tem uporabiti možgane. Ko sta stopila na poligon, je bila prva naloga hoja po vrvi, in sicer nad žarečo lavo. Vsak od njiju je dobil svojo vrv. Čeprav je bila pot izjemno naporna, je Kristjan zmagal.

Po njegovi zmagi so razglasili, da se potemtakem Kristjan pomeri z Galom.

Nastopila je noč. Vsi so odhiteli v svoje gradove, da se naspijo za zelo napeto tekmo, ki se bo odvijala naslednjega dne. Bližalo se je jutro, a princesa vso noč ni zatisnila oči, saj je komaj čakala, da se bosta pomerila Kristjan in Gal.

Nastopil je drugi dan tekmovanja, Gal in Kristjan pa sta se pomerila v mečevanju. Trajalo je zelo dolgo – skoraj štiri ure. Princa sta se že precej utrudila. Kristjan je z zadnjimi močmi Galu izdrl meč iz roke. Po kratkem počitku sta nadaljevala na poligonu s konji. Na začetku sta bila izenačena, nato je Gal prehitel Kristjana in tako postal zmagovalec v drugi igri. Čakal ju je še zadnji izziv na vrvi. Oba sta se povzpela na vrv in pogledala v lavo pod njima. Ko sta prispela do pol poti, se jima je približal zloben čarovnik po imenu Enej. Ta je s posebnim žarkom potisnil Gala v lavo in odšel. Nihče ni razumel, kaj se je zgodilo. Zato so gledalci šli do prepada in žalovali za Galom. Najbolj žalostni so bili njegova starša in princesa Tina. Tedaj pa se je naenkrat iz oblakov pojavila dobra vila po imenu Zala. Rekla jim je: »Nikar ne jočite dragi ljudje! Pogledajte me! Sem dobra vila in moje ime je Zala. Če me potrebujete, samo dvakrat izgovorite moje ime in takoj vam bom prihitela na pomoč.« Dvakrat je tlesnila s svojimi malimi prstki in v trenutku se je pred vsemi pojavil princ Gal. Princesa Tina ga je od veselja močno objela in ga vprašala: »Ali je vse v redu s

teboj?« »Ja, zdaj je,« ji je odvrnil Gal. Gal je postal zmagovalec tekme.

Mesec dni pred Tinino in Galovo poroko je princesin oče umrl. Tina je bila neskončno žalostna. Jokala je neprestano cele tri dni. Po treh dneh žalovanja se je princesa umirila, a še vedno je zelo žalovala. Nekega lepega sončnega jutra ji je mama rekla: »Dobro jutro princeska moja. Odločila sem se, da se lahko poročiš s komer koli želiš. Ampak le glej, da ne bo tvoj bodoči mož hudoben. Princesa ji je neskončno srečna odvrnila: »Seveda mami!« Mudilo se ji je: »Tako bom nazaj, samo Galu grem povedat, da se lahko poroči, da imava tvoj blagoslov.«

Ko je Tina Galu povedala, da se lahko brez skrbi poroči, je bil zelo presenečen. Takoj zatem se je opogumil, šel na kolena in dejal: »Draga moja princesa Tina. Bi se poročila z menoj?« »Seveda,« mu je z leskom sreče v očeh odgovorila Tina. Poročila sta se v prekrasnih oblačilih. Tina je nosila dolgo široko belo obleko s čipko in devetmetrsko vlečko, na glavi je nosila krono z zelenimi smaragdi, tudi Gal je bil v črnem po meri krojenem fraku v ponos svojim staršem. Po končanem obredu je sledil magični poljub mladoporočencev.

SO PTICE RES SVOBODNE?

Sara Desku, 9. b

Ko mirno hodim v mraku,
prevzema sreča me, radost,
veselje, up na vsakem koraku,
v srcu čutim le mladost.

Po glavi misli mi bežijo,
svoboda, mir, le kaj je to?
Zakaj ptice v nebo vzletijo,
zakaj one svobodne so?

Zakaj labod v jezeru plava,
mirno brez vsakršne skrbi?
Zakaj sinica kar zapoje,
kadarkoli se ji zdi?

Zakaj orel zadržuje se v gorah?
Kaj sove ni ponoči strah?
A res vrabec med ljudmi kraljuje?
Le kje štoklja danes je doma?

Pa so ptice res svobodne,
ko lete čez planote neprehodne?
Ali jih ogrožamo mi,
kadar počnemo, kar se nam zdi?

Morda svoboda ni nikomur dana,
ki si je ne pribori,
nikomur ni prosto predana,
nikomur se ne zagotovi.

slika Neža Gašparič, 6. b

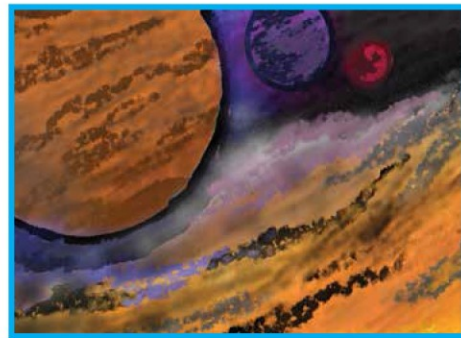
RAZISKOVANJE MARSA

Maja Magdič in Tisa Julija Golob, 5. a

Neke noči Maja ni mogla spati.
Zato je poklicala prijateljico Tiso.
Ker tudi ona ni mogla zaspati, sta

se dogovorili, da se z Majino vesoljsko ladjo odpravita na Mars. Tisa je pohitela v Majino hišo, kjer jo je Maja že čakala s svojo ladjo. Tedaj se je Tisa spomnila na vso prtljago, ki jo potrebujeta. Skočili sta z ladje in v nahrbtnike ter kovčke zbasali hrano, oblačila in druge potrebne stvari. Zagnali sta motorje, streha hiše se je odprla in ladja je poletela proti Marsu. Po nekaj urah vožnje sta prispeli na Mars. Izstopili sta in se razgledali okoli sebe. Daleč naokoli ni bilo ničesar drugega kot kraterji in prah. Tedaj pa je hrup, ki sta ga povzročili Maja in Tisa, zaslišal eden od vesoljčkov, ki so živeli v kraterjih. Pokukal je iz svojega domovanja, da bi pogledal, kaj se dogaja. Videl je, da se dve deklici sprehajata po njihovem planetu in takoj ukrepal. Pograbili so svoje vodne pištole in se pognali v napad. Dekleti sta zagledali majhne zelene stvorčke, ki tečejo proti njima in mahajo z orožjem. Ustrašili sta se in stekli do svoje ladje ter se skrili vanjo. Ko so se vesoljčki približali, sta ugotovili, da sploh niso strašni. S prsti sta jim na zarošeno šipo napisali sporočilo. V vesoljščini sta jim napisali: »Nisva nevarni in vas ne nameravava napasti.« Vesoljčki jima na začetku niso popolnoma zaupali ... Nato se je izkazalo, da se lahko ljudje in vesoljčki čisto dobro razumejo. Nekaj naslednjih ur so se skupaj igrali in raziskovali planet, nato pa sta se dekleti spomnili, da se morata vrniti nazaj na Zemljo. S težkim srcem so se poslovili, Maja in Tisa pa sta se odpravili proti domu. Ko sta se s svojo vesoljsko ladjo vrnili na svoj domači planet, sta v njej našli darilo enega od vesoljčkov. V škatli je bila slika, na kateri sta bili onidve in vesoljček. Dekleti sta se pošteno izmučeni odpravili spat. Naslednje jutro, ko sta se zbudili, sta se nejeverno spogledali, saj sta bili prepričani, da so bile vse skupaj le zelo napete sanje.

slika Rok Gojčič, 7. a

S KOKOŠKO ROZI

Učenci 3. b

Da okolja ne onesnažimo,
raje peš gremo.
Peš grem jaz,
peš greš ti,
za zabavo kokoška Rozi poskrbi.
Kadar prideš peš,
lahko z menoj greš.
Rolerji, skiro
čelada na glavo,
saj cesta ni za zabavo.

Kokoška Rozi nam pove,
kako se peš v šolo gre.
Skiro, kolo vozimo,
na glavo pazimo,
zato čelado nosimo.
Družabni sprehodi super so,
ker se zabavamo
in na okolje pazimo.

slika učenke in učenci 3. b

slika učenke in učenci 3. b

MOJA DOMOVINA – SVOBODEN KOT PTICA

Oskar Hodnik, 6. b

Ko v Dravo sem pogledal,
tole ptico sem zagledal.
Vsa bela in velika
cveti kot lovorika.

Ta ptica mi za vedno v srcu ostala je,
kot tudi druge ptice vse.
Vsak dan pogledat sem jo šel,
nikoli brez kruha prišel.

Ta ptica bila je zelo vesela,
ampak počasi postala je debela.
Rekel sem si, da ji ne bom več dal,
a naslednjo noč nisem zaspal.

Nato prišla je pomlad,
ptica ni več mogla zaspal.
Vedela je, da jajčka sledijo,
nato mladiči se izvalijo.
In čez teden zgodilo se je,
mama raca postala je.
Vsak dan jih je učila,
kako plavati, je po račje govorila.

A en od ptičkov drugačen je bil,
plavati se ni zlahka naučil.
Mama raca mu je kazala,
a nista se z vodo spoznala.

Ko minilo leto je,
se vse spremenilo je.
Mladiči zrastle so,
nekaterim plavati se naučiti ni bilo
lahko.

A na žalost prišel je čas,
ko se mama raca poslovila od vas.
Odpraviti mora se v južni topli kraj,
z drugimi besedami – odhaja v raj.

slika Ela Holc, 7. b

V ŠOLO GREM PEŠ

Zara Rižnar in Živa Grdiša, 3. a

Promet je marsikdaj zaplet
kokoška Rozi nam pomaga že veliko
let.

S sošolko in z rolko
greva velikokrat peš.
Veš, da je najbolje iti peš.
Varno in zabavno
v prometu ti želiva,
ker sva Zara in Živa.

slika Val Štegar, 1. b

PROMET

Hana Rojs, 3. a

Ko se vozimo v avtu,
moramo biti pripeti
in zadaj sedeti.

Vedno moraš
paziti na red
in opazovati promet.

slika Eva Gojkošek, 1. b

MOJA DRUŽINA NA MORJU

Mia Varnica Predikaka, 2. a

Odpravili smo se na morje. Ko smo
prispeli, je bilo zelo lepo. Posijalo je
sonce. Šli smo si ogledat sobo. Po-
tem smo šli na sprehod. Zmračilo se
je in šli smo v sobo. Uredili smo se
in šli v posteljo. Zjutraj smo se oble-

kli. Odšli smo v park. V restavracijo
smo šli nekaj pojest. Potem smo šli
na sladoled. Srečala sem Laro. Igrali
sva se v parku. Potem smo šli do-
mov. Uredili smo se in šli v posteljo.
Zjutraj smo se uredili in pojedli zaj-
trk. Odpeljali smo se z morja.

slika Neža Gašparič, 6. b

PASAVČEK

Tina Majnik in Zara Vidovič, 3. a

Pasavček po svetu hodi
in nas pripenja.
Red je vedno pas pripet.
Ko smo v avtu,
se ne smemo basat,
le pripasat.

slika Gloria Panikvar, 3. c

DOMIŠLIJA

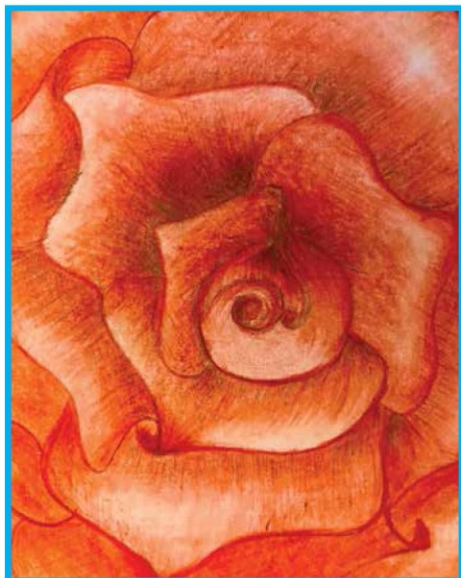
Neža Habjanič, 3. b

Kaj bi bilo,
če rož ne bi bilo?
Potem bi se mi otroci
v rože spremenili
in se mamicam za
darilo podarili.

A kaj bi potem
atiji naredili?
Prave rožice bi posadili,
samo da bi nas
otroke nazaj dobili.

In mamicam
bi prave rožice podarili
in se jim na tak način
za našo skrb zahvalili.

slika Milica Pešić, 8. b

DOMIŠLIJA

Katarina Gornik, 3. b

Kaj bi se zgodilo,
če drevesa bi v zrak poletela?
Jabolka bi kar z neba zletela.
Različna drevesa bi kar na oblakih
rasla.

Kaj bi se zgodilo,
če levu bi zrasel morski rep?
Bi po vodi čofotal in se igral.
Ko pa bi ljudje prišli,
bi rekel, kam se vam tako mudi?

Kaj bi se zgodilo,
če bi barvicam zrasla krila?
Bi nam nebo napisale in narisale,
kako v Sloveniji je lepo.

slika Matija Mahorič, 2. a

slika Iva Holc, 5. b

SADNI OTOK

Tjaša Krajnc, 3. a

Nekega dne sem med igračami našla
Pasavčka. Vzela sem ga in se šla ven
igrat z žogo. Metala sem jo v zrak
in jo pomotoma vrgla v sestro. Ta-
krat sem stekla v sobo, se zaklenila
in rekla: »Red je vedno pas pripet.«
Odpihnilo me je v sadno deželo. Vi-
dela sem lubenico in ugriznila v njo.
Ugotovila sem, da znam brati misli.
V sadni deželi sem bila en teden.
Naenkrat je zapihal tornado in vse
je odpihnilo. Spraševal sem se, kaj
naj. Takrat sem se spomnila čudežne
besede in rekla: »Red je vedno pas
pripet.« Vse se je popravilo. Nasle-
dni dan sem za družino utrjala sad-
je. Spet sem rekla in rekla: »Red je
vedno pas pripet.« Odpihnilo me je
domov. Moji družini sem dala sadje
in vsi so znali brati misli.

slika Blaž Holc, 1. a

V DEŽELI PAND

Živa Grdiša, 3. a

Nekega dne sem se igrala s pandami.
Pande so naenkrat začele govoriti in
so me potegnile v majhen bambus.
To je bila dežela Pand. V njej sem
videla svojo Pano. Bila je srečna a
ni bila sama. Ugotovila sem, da mi
je Pasavček pomagal poiskati Pano.
Bila sem srečna. Pasavček mi je po-
vedal še nekaj pravi o prometu. Na-
enkrat je prišla hudobna panda in
je mene in pande hotela izriniti iz
dežele pand. S Pasavčkom sva izre-
kla čudežno besedo in rekla: »Red je
vedno pas pripet.« Naenkrat je hu-
dobna panda izginila. Od takrat sem
živela pol leta doma in pol leta v de-
želi Pand. Bila sem poglavarka pand.
Zelo sem bila srečna, ker je bilo moje
življenje tako pandje.

DOMIŠLIJA

Luka Klemenc, 3. b

V mojem kraju so živali,
ki so zelo smešne.
Ob bazenu je tobogan ŽIRAFa,
zraven tuš slon,
muca je redarka
in gugalnica gorila.
TAXI je konj s kočijo,
ki prevaža domišljijo.

OSTANI DOMA

Clea Haunholter, 5. a

Ostani doma, ostani doma,
Doma je veselo.
Ostani doma, da zdravje ne bo trpelo.
Zdravje pomebno je zelo,
To mora vedeti vsakdo.
Zato gibaj, spi in zdravo jej, da
imunski sistem bo okej.
Zato ostani doma ker takšna so pra-
vila.

PRIJATELJSTVO

Živa Žnidarič, 6. a

Pravi prijatelj ti na pomoč priskoči,
ko si v stiski, nikoli ne zamoči.

Prijatelju zaupaš lahko,
ta nikoli izdal te ne bo.

S prijateljem se je lepo smejeti,
a nikoli mu ne smeš lagati.

slika Darma Fenos, 7. a

HVALEŽNI SMO ...

Učenke in učenci 3. a

Hvaležna sem, da imam telekonferenco s prijatelji. Hvaležna sem, da imam kolo. Hvaležna sem, da imam starše doma. Hvaležna sem, da imam živali. Hvaležna sem, da smo dobili čebele. (Rosa Brodnjak Ritoša)

Hvaležen sem da lahko igram glasbila. Hvaležen sem da imam najboljša starša na svetu. Hvaležen sem da sem zdrav. Hvaležen sem da imam veliko prijateljev. Hvaležen sem da imam vrt, zelenico, trampolin, teraso, mizo za namizni tenis in 3 ribe. (Gal Delin)

Hvaležna sem da mi v redu gredo naloge, da mi učiteljice dajo dobre ocene, da sem dobila sladoled, da sem se vozila s kolesom, da se imam fajn. (Ajda Čuš)

Hvaležna sem, da imam svoje starše in bratca. Hvaležna sem, da imam topel dom in svojo sobo. Hvaležna sem za zdravje. Hvaležna sem, da imam prijatelje. Hvaležna sem za novo kolo. (Naja Vajda)

Hvaležna sem, da imam svojo sobo. Hvaležna se, da se je končno odprla slaščičarna Jagoda. Hvaležna sem, da imam pokrajino okrog sebe. Hvaležna sem, da še nam ni zmanjkalo Nutelle. Valežna sem, da sem srečna. (Neža Lah-Mršek)

Hvaležen sem, ker imam dobro družino. Hvaležen sem, ker se lahko spočijem. Hvaležen sem, ker imam dobre prijatelje. Hvaležen sem, ker imam še prababico. Hvaležen sem, ker znam igrat nogomet. (Žak Horvat)

Hvaležen sem, da imam prijazne starše in prijatelje. Hvaležen sem, da imam svojo sobo in televizijo. Hvaležen sem da imam streho. Hvaležen sem, ko sem lahko sam doma. Hvaležen sem, da imam svoj trampolin. (Jaka Štumberger)

Hvaležen sem, da sem šel k babi in dediju na obisk. Hvaležen sem, da sem zdrav. Hvaležen sem, da imam

hrano. Hvaležen sem, da lahko igram igrice. Hvala, da imam Čilija. (Jure Šajtegcl)

Hvaležna sem, da me je mami rodila. Hvaležna sem, da imam streho nad glavo. Hvaležna sem, da je med Covidom-19 lepo vreme. Hvaležna sem, da živim v lepi državi. Hvaležna sem, da imam bratca. (Živa Grdiša)

Hvaležen sem, da sem se rodil v Sloveniji, ker je tu veliko narave. Hvaležen sem za reko Dravo, ker lahko v njej lovim ribe in me sprošča in ohladi. Hvaležen sem za računalnik, ker lahko na njem igram igre in se učim. Hvaležen sem za šolo, ker ima tam prijatelje in ker se učim novih stvari. Hvaležen sem za zakone, da lahko imamo dva dni časa za soboto in nedeljo. Hvaležen sem za mojo sobo, ker je najbolj prostorna in imam v njej svoj mir. (Matic Šuler)

Hvaležna sem za zdravje. Hvaležna sem, da imam hrano. Hvaležna sem, da sem lahko zunaj. Hvaležna sem, da lahko se igram. Hvaležna sem, da sem z svojo družino. (Tina Majnik)

Hvaležna sem za prijaznost. Hvaležna sem, da imam prijatelje. Hvaležna sem, da imam prijazno učiteljico. Hvaležna sem mamici in atiju. Hvaležna sem za zdravje. (Tjaša Krajnc)

slika Jaša Hlupič, 8. a

ZAUPANJE

Maša Salemovič, 6. a

Zaupanje je pot do uspeha, ki te vodi do smeha.

V Evropi veliko ljudi je doma, zato zaupanja vredna je vsa.

Med seboj zaupajmo si, posledično srečni bomo vsi.

slika Lina Malinger, 7. b

ONESNAŽENA ZEMLJA

Nika Vidovič, 6. a

Naša zemlja je v veliki nevarnosti, saj izumrtje ji preti zaradi nas ljudi.

V Avstraliji gozdovi gorijo, prestrašene živali vstran bežijo.

Na Severnem polu se z naglico led topi, celi Antarktiki smrt preti.

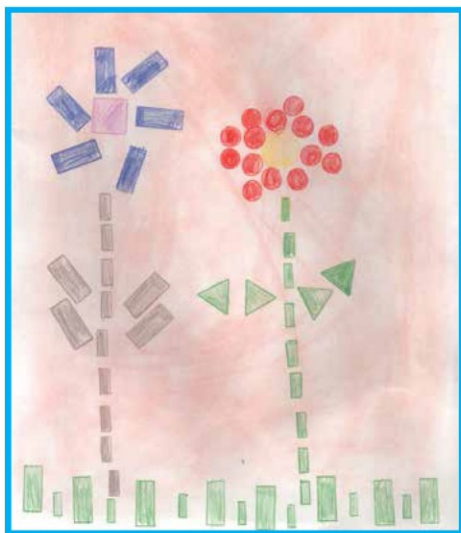
Bolezni, virusi po Zemlji hitijo, ljudi je strah, da ne zbolijo.

Zemljinega konca se zelo bojimo, zato ji urno na pomoč pohitimo.

slika Iva Kustor, 4. a

slika Nia Pihler, 1. b

TA LEPI SVET – NAŠ PLANET

Teo Potočnik, 6. a

Svet gorat, vodati, prelep.
To in še več je naš svet.
A zakaj tako neumni smo,
da se vsemu temu odpovedujemo?

Vsi se lahko le vprašamo,
zakaj ta naš svet uničujemo.

Bo našim otrokom, vnukom
videti vso to lepoto onemogočeno?
Te lepe vode in zelene travnike ...
Bodo videli le umazan svet, onesna-
ženo vodo
in travnike, preplavljene s plastiko?

Ta svet, ki narava nam prelepega je dala,

uničujemo z malomarnostjo in mi-
slijo samo nase.

Zakaj ne pomislimo na otroke?

In še nerojena bitja?

Morda bi ti radi skrbeli za zelen pla-
net.

A kako bodo poskrbeli za lepši svet,
ko pa le-ta počasi izginja?

Skupaj lahko rešimo svet!

slika Noah Arsić, 3. b

slika Brin Svit Vuk, 3. c

KORONAVIRUS

Tisa Julija Golob, 5. a

Koronavirus povzroča bolezen CO-
VID-19, ki je nova, zato moramo
biti še posebej previdni, saj naš orga-
nizem še ni uspel razviti odpornosti
nanj. Seveda znanstveniki pospeše-
no razvijajo cepivo, ki bi zaustavilo
širjenje virusa. Kar lahko storimo
mi, je, da skrbimo za higieno (npr.
razkužujemo roke), ostajamo doma,
če pa je res nujno, da se s kom do-
bimo, ohranjamo približno meter
in pol razdalje med ljudmi. Poma-
ga tudi, da pijemo veliko tekočine
in redno zračimo zaprte prostore.
Priporočljivo je še gibanje v naravi,
vendar le v družbi družinskih čla-
nov.

Virus povzroča težave z dihanjem.
Druga bolezenska znaka sta še po-
višana temperatura ter izcedek iz
nosu. Prenaša se s kašljanjem ozi-
roma kihanjem, s tesnejšim stikom
z okuženo osebo, lahko tudi ob sti-
ku z onesnaženimi površinami. Na
srečo so za ta virus pogubne visoke
temperature. Tako lahko upamo, da
bo prihajajoče toplejše vreme po-
magalo pri upočasnjevanju širjenja
virusa.

Zaradi novega koronavirusa so bile
odpovedane vse prireditve v tem
meseču, veliko vprašanje je tudi, kaj
bo s poletnimi olimpijskimi igra-
mi, ki naj bi se odvijale letos julija
v Tokiu. Večina ljudi dela od doma,
prav tako tudi mi, šolarji. Vse to je
zelo spremenilo naš način življenja,
zato se na vse skupaj šele privajamo.
Kljub trudu učencev in učiteljev, da
bi tudi na tak način predelali dovolj
snovi, na žalost obstaja možnost, da
se nam pouk podaljša v poletne po-
čitnice.

slika Jana Dokl, 8. a

slika Hana Gašljevič, 1. b

PEKA KRUHA

Fabian Pšajd, 6. a

Najprej sem v litrsko posodo na-
drobil kvas. Nato sem dodal žličko
sladkorja in žlico moke. Zatem sem
dodal še nekaj več kot 0,5 dl tople
vode in premešal z vilicami. Kvasni
nastavek sem postavil na toplo za 15

minut. V tem času mi je precej narastel. Nato sem v večjo posodo presejal 1 kg moke tip 850 oz. krušne moke in na sredini moke naredil jamico. Ob robu posode sem posipal sol, prilil pa sem še alkoholni kis in olje. Zatem sem vлил kvasni nastavek v jamico, ki sem jo malo prej naredil. Vse skupaj sem zmešal s kuhalnico in postopno dolival 0,5 l vode. Testo je dokaj hitro postalo kompaktno. Najprej sem si testo pomagal gnesti s paličnim mešalnikom, nato sem ga vsipal na delovno podlago in ga zgnetel še z rokami. Testo se mi ni prijemalo na roke, zato jih ni bilo potrebno pomokati. Zgneteno testo sem položil nazaj v pomokano posodo in ga pokril s kuhinjsko krpo. Na sobni temperaturi je vzhajalo 1 uro. Po eni uri sem vklopil pečico na 250°C. Testo sem še enkrat na kratko pregnetel in ga oblikoval v okrogel hlebček. Nato sem ga položil na pekač, pokritim s papirjem za peko. Z vodo sem si zmočil roke in testo premazal. Preden sem ga dal v pečico, sem še z nožem naredil zareze na vrhu hlebčka. Po 15-ih minutah peke sem pečico zmanjšal na 180°C in pustil, da se kruh peče še 30 minut. Nato sem ga vzel iz pečice in ovil najprej v mokro krpo, nato pa še v suho brisačo. Meni je bil kruh dober, kaj dober, odličen kruh.

KAJ SE DOGAJA?

Stina Lah, 9. a

Kaj se dogaja?
Kaj se godi?
Zaradi podnebnih sprememb narava besni.

Gorijo gozdovi, piha orkan,
ubogi ljudje bežijo drugam ...
In nebogljanim živalim, ki tam bivajo,
ognjeni zublji hlastno dom požirajo.

Tudi pri nas že narava besni,
nam neurja pošilja,
vse več je skrbi.

Odkrite so strehe, mokre kleti,
zemlja je žejna, pridelka več ni.
Vse to bi nam moral biti opomin,
da spremenimo življenja način.

Da izboljšamo vse prej naštete skrbi,
je potrebno čim bolj ozavestiti ljudi.
Zato pa čim prej vsi na kolo,
da ozonska luknja čim manjša bo.

Tudi kmetovanje je potrebno spremeniti
in na sadjarstvo ter zelenjadarstvo preiti.

Vse več je smeti, zavržene hrane,
ki tudi problem je te naše narave.
Če bi želeli še zeleno Zemljo imeti,
je potrebno na njej čim bolj »zdravo« živeti.

Ker pa na Marsu živeti ne znamo,
čuvajmo Zemljo, saj le eno imamo.
Zemlja je dom vseh nas ljudi,
spremeni način življenja,
druge rešitve pač ni.

Varuj planet Zemlja – naš dom!

slika Tisa Julija Golob, 5. a

slika Nejc Fladung, 3. c

slika Jaša Muratovič, 1. a

NA MARSU ŽIVETI NE ZNAMO, ZATO ZEMLJE NE DAMO

Vita Bezdrob, 6. a

Zemlja je naša,
a zaradi nas muke prenaša!
Na Marsu je prevroče,
vode ni in ni ljudi.
Kar imamo, moramo ceniti,
ker drugega planeta ne moremo dobiti.

Na Zemlji se led topi,
na Marsu pa niti tega ni.
Revnih ljudi in lakote mrgoli,
človeštvo pa po pomoči hrepeni.

Na Marsu živeti ne znamo,
zato Zemlje ne damo!
Za Zemljo moramo skrbeti
ali pa bomo morali umreti.

slika Eva Ritonja, 5. b

slika Grega Markež, 5. b

MOJE POČITNICE V KARANTENI

Ela Kukovica Čačković, 7. a

Počitnice so zame vedno pomenile biti na morju v Ribarici ali na daljših izletih, najraje v Italiji. Letošnje prvomajske počitnice pa so bile zelo drugačne; bila sem doma. A doma sem že več kot dva meseca, saj ob jutrih ne zapustim naše hiše, da bi šla v mesto k pouku v šolsko stavbo na koncu Prešernove ulice (zame je to začetek Prešernove, saj pridem v mesto z Vičave ob Dravi). Pouk se zaradi karantene izvaja na daljavo.

In kaj je karantena? Očitno to pomeni, da moramo biti vsi doma. Celo na televiziji v kotu ekrana vse dneve piše »bodi doma«. Tako sem bila tudi med počitnicami doma, saj nismo smeli čez mejo v Italijo ob Gardsko jezero, kjer sem se vsako leto imela najlepše. Prav iz Italije pa po televiziji slišimo zelo žalostne novice o veliko umrlih. Verjetno zdaj tudi ob Gardskem jezeru ni lepo in še Gardaland je zaprt.

Med počitnicami seveda ni bilo pouka, zato sem lahko zelo dolgo spala. Moja sestra Ema je ob jutrih spekla velik kup palačink, ko sem jaz bila še pod odejo. Ko pa je po hiši zadišal čokoladni namaz na vročih palačinkah, sem v pižami pridrvela v jedilnico in naenkrat pojedla kar pet palačink.

V pižami sem mami pomagala pripraviti kosilo; mami zamesi odlično testo za pico, jaz pa jo okrasim

s paradižnikovo omako in sirčkom. In to je vse, kar imamo radi na pici. Je slastna in vedno znova bi jo jedla. Po kosilu se je k nam s kolesom pripeljala sestrična Sofija, ki živi v mestu, v bloku. Pri nas na Vičavi imamo zelenico, zelenjavni vrt, sadno drevje, spodaj teče Drava, in je mnogo lepše preživljati »bodi doma« pri nas kot pa v bloku, pravi Sofija. Enakih misli sta sestrična Klara in bratranec Jakob. Žal pa bratranca Gregor in Matija živita v Apačah, kar ni na Ptuj, in zaradi karantene ne moreta k nam.

Pa še nekaj sem v času, ko nismo bili v šoli, naredila na novo. Vozila sem se s čolnom po reki Dravi. Živimo v hiši, ki je čisto blizu Drave. Spodaj na obali imamo tudi majhen čoln, kanu. Takšne kanuje imajo tudi Indijanci. Naš je zelene barve in zelo ozek. Meni je čoln zelo všeč. Moja teta zna zelo dobro veslati in na čolnu vse pravilno delati. Veliko me je naučila o reki, obali in rastlinah, ki rastejo ob strugi. Naša struga je zelo mirna, ker je to stari del struge. Tisti del Drave, ki teče pod peš mostom, pa je hiter in nevaren. Tja nismo šli. Šli smo samo na mirno strugo, kjer sem se učila veslati in loviti ravnotežje v ozkem čolnu. Ko smo končali z veslanjem, smo na obali čoln tudi počistili in pripravili za naslednje veslanje. Z verigo smo ga privezali k drevesu in ga zaklenili s ključavnico. Počitnice v karanteni le niso bile tako nezanimive. Spoznala sem svojo najbližjo okolico.

slika Karla Dovšak, 2. a

NOVI KRALJ

Teja Sabotin, 8. b

Pred dawnimi časi je živel majhen fant z imenom Lucas. Njegov najboljši prijatelj je bil pes James. Lucas je imel z živalmi posebno vez, s pomočjo katere je lahko razumel vse, kar mu je James povedal.

Lucas se je rodil v kraljevi družini z odličnim ugledom in njegova super moč je postala velik problem. Kamor koli so ga peljali, se je začel pogovarjati z živalmi. Začel bi lajati in mijaukati. Ljudem ni bila všeč ideja, da bi bil nekdo drugačen in bolj poseben od njih. Lucasov oče, kralj, ga ni preveč maral, in ker je uničeval ugled njihove družine, se je kralj odločil, da ga bo dal v posvojitev. Lucasova mama se glede tega ni strinja la z možem. Niti slučajno ni hotela slišati, da bi Lucasa dali v posvojitev. To mu je tudi povedala, on pa je odvrnil, da se to mora zgoditi.

Lukasa je posvojila starejša gospa Anna. Preden ga je vzela, pa je morala obljubiti, da ga nikoli ne bo pripeljala v mesto ali kamorkoli ven iz gozda. Obljubiti je morala tudi, da mu ne bo nikoli povedala, kdo so v resnici njegovi starši. Kralj je dal Anni dovolj denarja, da je lahko vzgajala Lucasa, in da si je lahko postavila hiško sredi gozda. Lucasova mama je po njegovem odhodu vsak dan jokala, a kljub vsemu je imela svojega moža še vedno rada in ga ni upala zapustiti.

Anna je skrbela za Lucasa in ga vzljubila, kot da bi bil njen sin. On se je počutil odlično z njo in psom Jamesom, ki je bil takrat le majhen kuža. Sčasoma je James rastel in ugotovil, da Anna ni njegova prava mama. Večkrat jo je vprašal o svojih starših, vendar se je vedno izognila vprašanju, zato je Lucas obupal. Lucasa to sprva ni motilo, saj se je zabaval in je imel super življenje. Mislil si je, če ga starša nista hotela, ko je bil majhen, zakaj bi ga hotela zdaj? Poskušal se je

prepričati, da to ni pomembno, in da mu pač ni treba vedeti. Vendar globoko v njem nekaj ni moglo počivati, dokler ni izvedel, kdo sta njegova starša. Poskušal je vprašati Jamesa, če se kaj spomni, vendar je bil tudi on v tistem času zelo majhen in se je spomnil še manj kot Lucas.

Nekega dne je Lucas pogledal skozi okno in v bližini zagledal dekle, ki je bila videti izgubljena. Poklical je Anno, ampak je ni bilo tam, ker je šla v trgovino po živila. Dekle pred njihovo hišo je kričalo na pomoč in jokalo od strahu. Lucas ji je moral pomagati. Obul se je in stekel do nje. Ko ji je hodil naproti, ni rekla ničesar, saj se je preveč jokala in ni mogla priti do sape. Najprej jo je pomiril in jo potem vprašal, kako ji je ime. Ime ji je bilo Veronica in povedala je, da se je izgubila, in da sploh ne ve, kako se je znašla tukaj. Lucas se je predstavil in ji povedal, da ni zašla daleč iz mesta. Povedal ji je za pot, ki je vodila do mesta in ji dejal, da jo lahko pospremi, da se ne bo spet izgubila. Pomagal ji je vstati, ona pa se mu je prijazno nasmehnila. Kmalu za tem je James pritekel do Lucasa. Začel je lajati, ampak Lucas ni hotel lajati nazaj, saj ni hotel pokvariti prvega vtisa. Na koncu je kljub vsemu zalajal, da je Jamesu povedal, kaj se je zgodilo. Hitro je ugotovil, da je bilo dekle

zelo presenečeno. Lucas ji je takoj povedal, da ji bo vse razložil po poti. Vsi trije so se odpravili po potki in Lucas je začel govoriti svojo zgodbo o povezavi z živalmi in njegovem otroštvu. Povedal ji je nekaj šal, da bi se nasmejala in čas je tekel zelo hitro. Naslednja stvar, ki sta se je zavedala je bila, da je poti že konec. Lucas je obljubil Anni, da ne bo nikoli šel v mesto brez njenega dovoljenja, ampak je res hotel preživeti nekaj časa z Veronico. Sedla sta na staro klop in se nekaj časa pogovarjala. Veronica je začela govoriti o sebi in Lucas je poslušal. Povedala mu je, da je njena mama zelo dobra prijateljica s kraljico in da je zbežala, ker ji je mama povedala, da se bo morala poročiti s kraljevim sinom. Lucas ni bil več tako vesel. Ko mu je Veronica to povedala, je Lucas videl Anno, ki se jima je bližala z bledim obrazom. Skoraj se je onesvestila, ko je izvedela, da je šel v mesto, in da se je pogovarjal s Veronico. Anna je poznala Veronicino mamo, ker je bila dobra prijateljica s kraljico, kar jo je še bolj zaskrbelo. Zapaničarila je in rekla: "Zdravo!" Razočarano je pogledala Lucasa. Lucas je Anni pomagal nesti vreče nazaj do hiše in Veronica je šla domov. Ko sta Anna in Lucas prišla domov, se ji je najprej opravičil. Ko

slika Luna Žgalin 5. a

je Anna rekla, da je vse v redu, je začel govoriti vse, o čemer sta se z Veronico pogovarjala na poti v mesto. Ko je končal, se ji je še enkrat opravičil in jo objel, ker mu je bilo res žal, da je prelomil obljubo.

Tisto noč ni nihče dobro spal. Ne Anna, ker je razmišljala, kaj bi se lahko zgodilo, če bi kralj izvedel, kaj se je dogajalo, ne Lucas, ker je razmišljal o Veronici in ne Veronica, ker je razmišljala o Lucasu. Nekaj dni je minilo, Lucas je postal zelo nesrečen in se zbudil zgodaj zjutraj, da bi šel v mesto. Vsepovsod je iskal Veronico, ampak je ni mogel najti. No vsaj ne takoj. Ni obupal in iskal je dalje, da jo je na koncu le našel. Veronica je izgledala zelo srečno, ko se je pogovarjala s svojo mamo, ker je izvedela, da se zgodba dopolnjuje. Kralj je čakal in premišljeval, ker ni vedel, če se bo Lucas obnašal normalno, ampak glavno je bilo, da sta se bila pripravljena poročiti drug z drugim.

Leta so šla mimo, Lucas je izvedel resnico o svojih starših, in ko je bil čas pravi, sta se z Veronico poročila. Lucas je postal novi kralj in James je bil še vedno njegov najboljši prijatelj. Živeli so srečno do konca svojih dni.

